

ΕΡΟΙΑΣ

3.

Γιωαννίδου
 Εργα 1/10 α ν 13
 ΑΝΙΜΕΙ

Εργα 1/10 α ν 13

Εργα 1/10 α ν 13

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS I.

ILIADIS I — XII.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

1881

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

8411111111

BIBLIOTHECA

1911

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRAEFATIO

EDITIONIS QUARTAE.

Carmina Homeri quum ante hos triginta annos primum ederem, nihil aliud mihi propositum erat quam ut accurate impressa exhiberem, Wolfii potissimum recensionem secutus, non quod omni ex parte probanda videretur, sed quod ea ejus erat tum temporis in scholis et academiis auctoritas ut ne consultum quidem videretur multa novari in editione iisdem destinata usibus. Verum quum postero tempore diligentius pervestigatis lectionis Homericæ fontibus et novis etiam apertis plurima aliter quam Wolfius fecisset instituenda fuisse quum ab aliis tum ab me ipso intellectum esset, non committendum putavi ut, quum hæc editio iterum iterumque imprimenda esset, Wolfii repeterem recensionem. Ita factum est ut non solum tertia, sed magis etiam quarta hæc editio valde dissimilis evaderet editionibus meis duabus primis propiusque accederet ad recensionem Aristarchi, quatenus eam ex grammaticorum excerptis, copiosis in Iliade, valde jejunis in Odyssea, cognitam habemus. Quanquam ne hanc quidem per omnia sequi licuit. Nam etsi Aristarchus non solum ingenio, doctrina artisque criticae facultate, sed etiam subtili sermonis Homericæ cognitione grammaticos ceteros omnes longe superavit, quod Carolus Lehrs in libro de Aristarchi studiis Homericis praeclare

ostendit, tamen in ea quae tum erat horum studiorum conditione fieri non poterat quin multa vel ab aliis accepta probaret vel ipse proponeret quae hodie, arte critica perfectioribus quam quibus Graeci veteres utebantur legibus adstricta, improbanda sunt. Quo factum est ut lectiones vel ex utraque vel ex alterutra Aristarchi editione ab scholiastis memoratas locis repudiandas esse judicaverim circiter ducentis et quinquaginta in Iliade, quinquaginta in Odyssea, non computatis augmenti vel additi vel omissi exemplis similibusque rebus ad orthographiam et dialectum spectantibus, omissisque versuum plurimorum ἀθετήσεις, quae non ubique constat utrum ab Aristarcho an ab aliis criticis propositae sint. Ceterum non nego inter lectiones Aristarchi ab me rejectas plures esse de quibus alii aliter sentire possint. Praeterea, ne injuria fiat Aristarcho, meminisse oportet grammaticos quibus Aristarchi lectionum notitiam debemus saepe parum accuratos fuisse, auctumque malum ab librariis esse, qui in grammaticorum notationibus multa vel perverterunt, etiam nominibus criticorum veterum non raro inter se permutatis, vel corruerunt. Qualia vitia plurima etsi ab viris doctis recte sunt animadversa, vereor tamen ne alia adhuc lateant et Aristarcho aliisque veteribus criticis passim tribuantur quae nunquam iis in mentem venerunt: de quo alius mihi locus erit plura dicendi.

In orthographia et dialecto etsi ipsis quoque multa rectius quam antea scripta exhibui, tamen si omnia quae inde ab antiquissimis temporibus partim grammaticorum partim librariorum vel judicio perverso vel inconstantia vel negligentia peccata sunt ad saniolem rationem revocare suscepissem, vereor ut multorum gratiam initurus fuisset in eo qui adhuc est illarum quaestionum statu virorumque doctorum de rebus plurimis dissensu. Nam etsi de dialecto et orthographia carminum Homericorum multa inde ab Aristarcho, qui hoc quoque in genere plerumque rectiore quam alii judicio usus est, usque ad nostra tempora ab eruditissimis grammaticis docte intelligenterque observata sunt, multum tamen abest ut quaestiones illas

universas ita pertractatas habeamus ut quid veteribus poetis placuerit, quid grammatici finxerint aut librarii modo consilio modo casu commiserint, clare ubique perspiciatur. Quo si quando perventum fuerit, de rebus multis aliter quam nunc fit judicandum esse apparebit cavendumque ne grammaticis veteribus plus quam merentur auctoritatis tribuatur. Qui quum saepissime inter se ipsi dissentiant falsarumque opinionum commenta modo probent modo redarguant, nobis quoque qui hodie vivimus arteque grammatica ad perfectionem multo majorem adducta utimur dissentire ab illis licebit ubi iudicio non recto usi esse videantur. Quam libertatem quum aliis in rebus tum in formis pronominum *ἡμῖν* et *ὕμῖν* mihi sumsi, quas grammatici veteres sic distinxerunt ut *ἡμῖν* et *ὕμῖν* orthotonumena, *ἡμῖν* vero et *ὕμῖν* vel, ubi syllabae alteri brevi locus esset, *ἡμῖν* et *ὕμῖν* enclitica essent: quam doctrinam post alios exposuit Lehrsius in Quaestionibus Epicis p. 123. 124. Ego vero sprete inani subtilitate veterum magistrorum, quorum nonnulli eo usque perversitatis processerunt ut encliticum adeo *αὐτόν* comminiscerentur (Il. 12, 204. *κόψε γάρ αὐτόν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιήν*), *ἡμῖν* et *ὕμῖν* servavi ubi metrum spondeum vel postulare vel admitteret, *ὄξυτόνως* vero scripsi ubi trochaei mensura opus esset, ut *ἄμῖν* et *ὕμῖν* Dorionenses dixerunt, velut Il. 17, 415. 417.

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἡμῖν ἐνκλῆες ἀπονέεσθαι. —

πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺν κερσίον εἶη.

eandemque legem in poetis scenicis, libertate illa rarius usis, sum secutus, de quibus dixi ad Aristoph. Av. v. 386. Non magis probandum quod grammatici etiam genitivis *ἡμῶν* *ἡμέων* et *ὕμῶν* *ὕμέων* enclisin adhiberi voluerunt retracto accentu *ἡμῶν* *ἡμεῶν* et *ὕμῶν* *ὕμεῶν* uno alteroque loco scribendis pariterque accusativo *ἡμᾶς* *ὕμᾶς* vel *ἡμᾶς* *ὕμᾶς* pro vulgari *ἡμᾶς* *ὕμᾶς*, vel Ionico *ἡμέας* *ὕμέας*, quo epici etiam dissyllabo utuntur, velut Il. 13, 114. *ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο*. Accusativi syllabae alterius correptae unum in tota Graecorum poesi exemplum exstat, apud Homerum Odyss. 16, 372.

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὄϊα —

agnitum ab Apollonio in libro de pronomine p. 387. τὸ „μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι“ Ἰώνων ἔχει φασὶ συνεστάλθαι κατὰ τὴν ἀπόλυτον σημασίαν. Qui duobus modis erravit. Nam neque Iones ἡμᾶς dixerunt, sed in prosa pariter atque poesi una constanter usi sunt forma ἡμέας, nec si ἡμᾶς (nam sic scribendum foret) pro usitato epicis ἡμέας dixit Homerus, hoc propter enclisin fecit, sed literam ε metro incommodam eiecit, quemadmodum semel σφᾶς pro σφέας dixit Π. 5, 567.

μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλει πόνοιο,
quod imitatus est Parmenides apud Sextum Emp. p. 393.

καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λαῖνος οὐδός.
nisi in versu illo Homeri ἡμᾶς ὑπεκφύγοι ab vetere interpolatore positum est pro ἄμμε ὑπεκφύγοι, quod fortasse scripserat poeta cum hiatu non minus excusabili quam Π. 3, 442.

οὐ γὰρ πώποτε μ' ὥδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυπεν,
et quae sunt alia plurima huiusmodi in carminibus Homericis, passim oblitterata in libris vulgatis, velut Π. 8, 378.
γῆθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ubi Aristarchi scriptura restituenda erat προφανέντε ἀνὰ — cum hiatu, eo magis probanda quod numeri dualis terminatio illa feminina ne usitata quidem Graecis veteribus fuisse videtur, de quo dixit Cobetus in Variis Lectionibus p. 70. et in Addendis. Ceterum quum ἡμᾶς ὑπεκφύγοι unicum esse dicerem correpti accusativi exemplum, non me fugerat fuisse qui idem Sophoclis versui Philoct. 222. inferrent, unico in tot quae vel integrae supersunt vel quarum fragmenta habemus poetarum scenicorum fabulis exemplo,

ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ —,
ubi codex Laurentianus A. alique nonnulli ὑμᾶς violato metro, ceteri ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτέ, salvo quidem metro, sed ter repetita terminatione ας, quam facillime vitari posse non credo fugisse Sophoclem et ne Triclinium quidem fugit, qui quum ipse quoque in libro suo scriptum vidisset ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ, transposito ὑμᾶς scripsit

ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτέ.

Verum haec quoque parum subtilis correctio est. Nam et ὑμᾶς longius quam opus erat ab initio sententiae remotum est nec quidquam caussae erat cur versum in tres partes aequales divisum faceret poeta

ποίας πάτρας | ἂν ἢ γένους | ὑμᾶς ποτέ,

quum in promptu esset numeris multo elegantioribus scribere

ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτέ,

ut in Antigonae v. 569. non scripsit quod in libris legitur, etiam sono ingrato,

ἀρώσιμοι | γὰρ χιτέρων | εἰσὶν γυῖαι,

sed quod ego restitui,

ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χιτέρων γυῖαι.

Nomen autem πατρίδος eadem in sede trimetri tribus aliis in locis collocavit, Oed. R. 641. 825. Oed. Col. 428.

ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.

μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ.

οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον.

Hoc igitur Philoctetae quoque versui restituendum est nec mirandum πατρίδος, quum aut post ποίας trajectum in textu aut suppletum in margine esset, in formam iambicam πάτρας esse mutatum, quae duo nomina etiam alibi interdum permutata ab librariis sunt. Aliud correpti pronominis ὑμᾶς exemplum olim lectum apud Theognidem 1104.

καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμῃς ὀλεῖ,

in aliis libris ὑμᾶς scriptum, nunc rectae cessit scripturae ex codice vetustissimo restitutae ὕμῃ ἀπολεῖ. Orpheo denique in Argonauticis 819., cui barbarum istud ὕμῃς Schneiderus intulit pro eo quod in libris est,

φράζετον οἵτινες ἐστὲ, τί δὲ χρεὸς ὕμῃς ἱκάνει

ἐκ ποθεν ἔλδομένοισι etc.

neque ὕμῃς nec cum Gesnero ὕμῃν restituendum, sed ὕμῃν, inter quas formas etiam apud Homerum libri ita variant ut facile appareat nec grammaticos nec librarios cognitum habuisse quibus legibus formarum pronominis Aeolicarum usus in poesi epica regatur. Quamobrem operae pretium erit de his quoque breviter dici. Earum prima

est ἄμμες et ὕμμες, qua poetae epici interdum — neque enim frequentia sunt exempla — usi sunt ubi metrum formam vulgarem ἡμεῖς et υμεῖς excluderet, velut ἄμμες apud Hom. II. 21, 432.

τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο.
Od. 9, 302.

αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον.
et ib. 321. 22, 55. Hesiod. Sc. Herc. 87., nusquam apud Apollonium; et ὕμμες II. 1, 274.

ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
et ib. 335. 23, 469. Od. 21, 231., nusquam apud Hesiodum, semel apud Apollonium 4, 195., frustra illatum Homero in fine versuum II. 14, 481. 24, 242., sed relinquendum Luciano Sympos. c. 41.

ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τοῦτον θαλαμηγεῖον ὕμνον —,
qui verae rationis, ut videtur, ignarus ἄμμες non alia de causa scripsit quam quod magis poeticum esse crederet quam ἡμεῖς. Secunda forma est ἄμμε et ὕμμε pro ἡμᾶς et ὑμᾶς (vel ἡμέας ὑμέας) posita postulante metro ab Homero locis prope viginti, velut II. 1, 59.

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀϊῶ —,
23, 412.

ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ
et cum elisione II. 11, 781.

ἦρχον ἐγὼ μῦθοιο, κελεύων ὕμμ' ἄμ' ἔπεσθαι.
apud Theognidem 1273.

ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον etc.
et ὕμμε 1104, de quo loco supra dicebam. Tertia forma est dativi ἄμμι et ὕμμι, ab Homero circiter triginta in locis, ab Hesiodo semel, ab Apollonio aliisque non raro usurpata ubi metrum neque ἡμῖν ὑμῖν neque ἡμῖν ὑμῖν forebat, velut II. 1, 384.

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις —,
6, 77.

Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα —
et cum elisione, velut II. 7, 76.

ὥς δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,
10, 551.

ἀλλὰ τιν' ὕμν' ὁῶ δομέναι θεὸν ἀντιάσαντα.

Et haec quidem omnia nihil dubitationis habent. Tanto magis suspecta sunt ἄμμιν et ὕμμιν, quae paucis in locis Homeri et passim apud alios reperiuntur, etsi non erat cur poetae epici, quum saepissime ἡμῖν et ὑμῖν dicerent ubi trochaeo opus esset, paucis quibusdam in locis ad Aeolica illa ἄμμιν et ὕμμιν sine ulla ratione confugerent, aut, quod ineptius etiam est, ἄμμιν et ὕμμιν scriberent ubi syllaba altera correpta ne opus quidem esset, sed metrum vulgarem ferret formam ἡμῖν et ὑμῖν, velut Il. 10, 70.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὥδέ που ἄμμιν —
et 380.

τῶν κ' ὕμμιν χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
13, 379.

Ἄργεος ἔξαγαγόντες ὀπνιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν —,
Od. 11, 340.

οὕτω χρητίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὕμμιν —.

Itaque magna suspicio est omnia haec formarum ἄμμιν et ὕμμιν apud epicos exempla librariorum deberi erroribus, quos formarum ἄμμι et ὕμμι similitudo induxisset, quemadmodum apud Herodotum non raro ἡμέες ὑμέες pro ἡμεῖς ὑμεῖς scripserunt formis solutis genitivi et accusativi ἡμέω ὑμέων et ὑμέας ὑμέας decepti, de quo errore dixi in Commentatione de dialecto Herodoti p. XX. Librorum autem quam exigua in hac quoque re auctoritas sit, ipse eorum dissensus ostendit, velut in Il. 24, 33. ubi unus tantum codex ὕμμιν in fine versus, ceteri omnes ὑμῖν vel ὕμιν vel ὕμιν, aut Od. 1, 376. 4, 94. 415. 11, 340. 20, 367. ubi quum in editionibus veteribus ὕμμιν vel ante consonantem vel in fine versus legeretur, nunc ὕμῖν ex codice Harleiano aliisve libris restitutum, excepto versu Od. 11, 340. quem supra apposui, ubi ὕμμιν in fine versus relinquendi editoribus eadem videtur caussa fuisse quae inferendi librariorum fuit, quod praecessisset v. 336.

Φαίηκες, πῶς ὕμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,

ubi ὕμῖν scribendum ut paullo post v. 344. ἡμῖν pro ὕμμιν ex Eustathio restitutum. Ad eandem normam ceteri quoque loci Homeri sunt corrigendi ubi nunc ἄμμιν scribitur

vel pro ἡμῖν (Il. 13, 379.) vel pro ἡμῖν (Il. 14, 85. Od. 12, 275.), et ὕμιν pro ὑμῖν Il. 4, 249.

ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὕμιν ὑπέροχῃ χεῖρα Κρονίων.
(ubi var. lect. αἶ χ' ὕμιν, i. e. αἶ χ' ὑμῖν, ut τῶν χ' ὕμιν pro τῶν κ' ὕμιν in loco supra allato Il. 10, 380.)
13, 95. ὕμιν ἔγωγε. Od. 2, 320. ὕμιν ἐέλαιο. Od. 15, 506. ὕμιν ὁδοιπόριον. Apud Hesiodum nulla harum formarum exempla reperiuntur, apud Theognidem unum 418.

χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμιν ἔνεσσι λόγος,
quod ἡμῖν scribendum, ut sine ullo librorum dissensu legitur v. 235.

οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἄτ' ἀνδράσι σωζομένοισι,
nisi quod ἡμῖν περισπωμένως scriptum in codicibus. Apud Apollonium ὕμιν ubi trochaeo opus est octies legitur, co-
dice Mediceo plerumque ὕμιν praebente, semel etiam ὑμῖν, quod ὑμῖν ex nostra ratione scribendum, 3, 314.

ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὑμῖν ὄρωρεν,
ubi apographum Guelferb. ὕμιν posuit. Omittimus recentiores poetas epicos, qui si cui non solum ἡμῖν et ὑμῖν, quod saepius reperitur, sed etiam ἄμιν et ὕμιν dixisse videantur, eodem modo errasse videbuntur quo apud Homerum errarunt librarii, quum non quaesivissent quid discriminis inter usum formarum ἄμιν ὕμιν, ἄμιν ὕμιν et ἄμιν ὕμιν intercederet. Vera ratio haud dubie tragicis poetis perspecta fuit, qui quum saepius correpto ἡμῖν vel ὑμῖν opus haberent, tamen nusquam ἄμιν et ὕμιν dixerunt, licet ἄμιν ὕμιν et ἄμιν ὕμιν epicorum exemplo interdum admitterent, ut ex duobus Aeschyli unoque Sophoclis loco colligi potest. Nam ἄμιν in metro dochmiaco dixit Aeschylus Sept. 156.

τί πόλιν ἄμιν πάσχει; τί γενήσεται;
(ubi apographa multa ἄμιν), ὕμιν idem in trimetro Eum. 620.

βουλῇ πιφανίσκω δ' ὕμιν ἐπισπένθαι πατρός,
et in versu Glyconeo Sophocles Antig. 846.

ξυμμάστυρας ὕμιν ἐπικτῶμαι.

Aestimari vel ex paucis his observationibus poterit quam multa grammatici veteres accuratius pervestiganda

reliquerint in omni hoc quaestionum genere, in quo fieri non poterat quin saepe ab vero aberrarent, quum neque in codicum auctoritatem ea qua hodie ab criticis fieri solet ratione inquirere solerent et leves non raro opiniones secuti multa pro concessis sumerent quae non erant a quoquam demonstrata. Cujusmodi est quod Aristarchus, si fides habenda toties repetito illi in scholiis *Ἀριστάρχος Ἰωνῶς*. augmenti omissionem Ionicae esse dialecti credidit, quae neque Ionicae neque ullius alius dialecti, sed sermonis poetici propria est, etsi, pro diversis poesis metrorumque generibus, legibus adstricta modo severioribus modo liberioribus, accuratius et probabilius quam adhuc factum vidimus definiendis: quas magnopere vereor ut aut Aristarchus, etiamsi de locis singulis passim recte judicaverit, aut quisquam ceterorum grammaticorum exploratas habuerit. Fuit enim et adhuc est haec quaestio, si qua alia, impedita incredibili et inconstantia et negligentia librariorum, quorum in erroribus religiose propagandis casus interdum ludit mirabiliter. Sic, ut hoc exemplo utar, uno in loco Homeri *Il.* 3, 447. in libris omnibus *ἦ ῥα καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών*, non *ἦρχε*, quod Heynius restituit, scriptum est, licet nulla excogitari ratio possit cur hoc uno in loco *ἄρχε* sine augmento scribatur, quum plus quam centum aliis in versibus Homeri plurimisque aliorum poetarum locis *ἦρχε ἦρχον ἐξἦρχε ἐξἦρχετο* et reliqua cum augmento scribantur.

Aliud idque latissime patens genus errorum, quod ipsum quoque, ut in scholiastarum annotationibus videre licet, saepissime fraudi fuit grammaticis, ex scriptura antiqua originem duxit, quae continua fuit vocabulis nec divisus neque accentibus notatis vocalibusque longis *H* et *Q* et diphthongo *OT* per breves *E* et *O* expressis: ad quos errores quum prava accederet librariorum consuetudo antiquioribus vocabulorum formis recentiores, exquisitioribus vulgares substituendi, ingens orta est vanissimorum commentorum seges de formis vocabulorum, de crasi et syncopephesi et de mensura versuum: quorum non pauca, quae rejici debebant, editores bona fide acceperunt. Cuiusmodi est quod particula epica *ἐπειή*, antiquitus *ΕΠΕΙΕ*

scripta, nunc *ἐπεὶ* ἢ scribi solet, etsi vera rei ratio satis manifesta est. Particulae enim *ἐπεὶ* poetae epici tribus usi sunt formis prout metro commodum esset, iambica *ἐπεὶ*, bacchiaca *ἐπειδὴ*, anapaestica *ἐπειή*: nam media hujus formae syllaba nusquam non corripitur. Est autem hoc *ἐπειή* nihil aliud quam *ἐπεὶ* cum litera *η* paragogica, ut *τίη* (sive quae Attica esse scriptura perhibetur, sed haud dubie Graecis fere omnibus communis pronuntiatio fuit, *τιή*) pro *τί* et *ὅτιη* pro *ὅτι* dicta sunt. Grammaticis vero, quorum opiniones collegit Lehrsius in Quaestion. Epicis p. 62 seqq., haec divisim scribere placuit *ἐπεὶ ἦ*, *τί ἦ*, *ὅτι ἦ*, ita ut *ἦ* in *ἐπεὶ ἦ* conjunctio sit *διαβεβαιωτική*. Quod duabus de causis falsum est. Nam neque *ἦ*, quod in principio sententiae graviter affirmantis poni solet, locum habet in sententia ex particula qualis *ἐπεὶ* est pendente, et, ut habere possit, tamen plus uno in loco *πᾶθος* orationi adderet ineptum. Nihilominus recentiores editores fidem habuerunt grammaticis et *ἐπεὶ ἦ* illud Homero, ex quo ego rursus expuli, aliisque epicis intulerunt. Aliae opiniones non paucae ne grammaticorum quidem auctoritate nituntur, sed solis debentur librariorum erroribus. Sic Od. 7, 261, et 14, 287. in libris omnibus scriptum *ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν*, ubi *ὄγδοον* contractione inandita ut *ὄγδουν* pronuntiari volunt editores, quod hodierno alicui versificatori alterius formae *ὄγδοάτος* vel ignaro vel immemori excidere possit, veteri vero poetae Graeco non potuit in mentem venire, qui scripserat quod ego utroque loco restitui,

ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοάτόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
eadem synizesi qua Od. 15, 477.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμᾶς ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
et δὴ *Ἀντιμάχοιο*, δὴ *ἀντίβιον*, δὴ *ἀφνειότατος* Il. 11, 138. 386. 20, 220. et quae sunt similes literarum *ἦα*, *ἦε*, *ἦν* synizeses, partim duriores quam illud *ὄγδοάτον*, velut *ἦ ὅτε* duabus syllabis pronuntiandum apud Pindarum Isthm. 7, 11. et 12.

Interpunctionem, qua Wolfius priorum temporum consuetudinem secutus nimis crebra usus erat, etsi in uni-

versum iis accommodavi rationibus quae hodie a plerisque omnibus probari solent, multa tamen hoc quoque in genere subtilius tractanda restant, quorum ut plurima levis aut nullius momenti sint, alia tamen non pauca sensum verborum sententiarumque conformationem afficiunt, quod correcta vulgari locorum complurium interpunctione ostendit Joannes Classenus in commentatione egregia („Beobachtungen über den Homerischen Sprachgebrauch“) Francofurti ad Moenum edita a. 1854., cujus pars secunda, in qua de participiis agitur Homericis cum substantivis, adjectivis et adverbis in unum vocabulum coalescere vel jure vel injuria creditis, nuperrime prodit. Inter veteres grammaticos Nicanorem Seleucensem plurimum operae in interpunctione ad certas leges revocanda posuisse constat: cujus doctrina, quam ipse non solum Homero, sed etiam Callimachi carminibus applicuit, ne cui nimia subtilitate laborare videatur, cogitandum veteres, quum scriptura continua uterentur, alio quam nos hodie interpunctionis genere opus habuisse. Ceterum ne nunc quidem inutilis est habenda Nicanoris opera, qui interpunctionibus suis sensum et structuram verborum non raro optime explanavit, quod pluribus exemplis, ad quae editores non attenderant, Classenus ostendit.

F. A. WOLFI
S U M M A R I A.

I.

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de cladibus ad Ulium Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bellicae nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille, et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitere Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiuungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice instratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducit una cum hostilis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem, infestam Troianis, puniunt haec clandestina consilia; inde rixatur cum Iove super coenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet

Ilias.

b

universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditioem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraeque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recens adicitur (786—877).

III.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1—37). Paulte post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur, praesente Priamo sciendienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IV.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acies dirimendae essent superato Paride, Iano in concilio deorum ia-

diagnabunda ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorqueat ut ipsi concedat illi excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi causam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Ajacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium iustauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422—544).

V.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducens, praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irident (352—431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvevit (461—518). Nec egnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, peplum in aedem Minervae infe-

runt, vota quoque pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Nox fratrem in vis armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munientia: in Troianorum concione Antenor, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365—420). Post haec sepulchra curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnautes exercitus, deinde fortunae eorum fatali lance pensitatis, defectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed inspectas statim ex monte Iuppiter per Irim relucit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incescit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finitis ob noctem dimicatione habitaque concione Troiani victores in ipso proelii loco excubias hisidionis in-

attuunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et praeterito discrimine perculsos et instante contreritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto delhortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicite agitur de Achille p'ncipando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemnon illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventutis adiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciaverunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum hisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Troiana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës a Minerva moniti ne sp' plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflam-

mat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem iniecit suis (284—309). Aciem inclinatam restituant Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses vulneratus a Socco, atque eo transfixo a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achilles arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit eique in tentorium delatè medetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus, ab hisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum reiecitur (108—194). Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque accessit Ajax maior et Tencer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Tencero sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertuaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictiis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iup-

pitur, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprisus virtus spectatur (330—362). B Oihryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco exploret (1—26). Obviam ei veniunt, ex vulneribus aegri Agamemno Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improba Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adjuvent; simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoris illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somaum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori invidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Iuppiter expectatus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspersa increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorem seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone in deo, in sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimat Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praecedente deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deletis mura

viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo rediit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achiivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuscis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmdonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi apertam compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achi-vis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod inssu Iovis lotum unctumque Apollo tnetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detraditur (684—711); tamen Hectori rursus irridenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis curram propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60); Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacei maiorem ad cadaver tuendum accessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiacei cedit Hector; sed Glaucē oburgatione stimulatus mox Achillis armis superbienē rediit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimū Achiivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus decedant; hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achilles eonia

casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiya acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antiochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Alcum, ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planetui et lamenteis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem politurus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praecunte Achille Patrocli casum desunt, cadaver curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis

causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum genuunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fatis suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi, Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim Dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocaciones sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fatis destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim iuvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis lucianti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum alios com-

pellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus ne ex campo in tutum receperat, quum Achillem persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente cum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deiphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congrédiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeeunte Achille, qui hisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane conveniuntur ligna, offertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, extruitur rogas, et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumultus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adiecit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypoetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemnon et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeο praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies Induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἰωνοῖσί τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή - 5
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνένηκε μάχεσθαι;
 Αἰτοῦς καὶ Διὸς νόος. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὔνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ' ἀρητῆρα 11
 Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεοῦς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς.
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 16

„Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην τά τ' ἔποινα δέχεσθαι,
 ἀξόμενοι Διὸς νόον ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“ 21

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25

„Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα,
μὴ νύ τοι οὐ χροάσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
ἴστον ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν.
ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδειςεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπεΐθιτο μῦθῳ.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ' ὁ γεραίος 35
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Διτῷ.

„Κλυθὶ μέν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηροῖ' ἔκηα 40
αὐρῶν ἡδ' αἰγῶν, τόδε μοι κορήνον ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὄϊστοι ἐπ' ὥμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦλθε νυκτὶ εἰοικώς.
ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
νύρῃας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυρὰν νεκρῶν καίοντο θαμειαί.

Εὐρημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ πρῶτῃ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55

κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατα
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγεοθεν ὁμηγερέες τ' ἐρέοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„Ατρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀϊῷ
ἄψ ἀπονουστήσειν, εἰ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἣ ἱερῇα,
ἣ καὶ ὀνειροπόλου - καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἰθ' ἑκατόμβης, 65
αἰ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστι,
Κάλχας Θεστοριδῆς, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
ὅς ἦδ' ἄ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰδῶ,
ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
- „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος. 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον
ἣ μὲν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρῆξειν.
ἣ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χερεῖ· 80
εἶπερ γὰρ τε χόλου γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἰ με σαώσεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
„θαρσύνεις μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα. 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ὥς τε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίης ἀναφαίνεις,

οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ θερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἰπης, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.“

Καὶ τότε δὴ θάρσθησε καὶ ἠὔδα μάντις ἀμύμων
 „οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλλε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δάσσει.
 οὐδ' ὅγε πρὶν Δαναοῖσιν αἰεκέα λοιγὸν ἀπάσσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 εἰς Χρῦσσην· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεσίδοιμεν.“ 100

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων
 ἀχρύνμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὁσόμενος προσέειπεν· 105

„Μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγνουν εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἐνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὗ ἔθέν ἐστι χερσίων,
 οὐδέμας οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. 119

λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ο μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 „Αἰρεῖσθε κύνειστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἰδμεν ξυνήλα κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλὶλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.“ 129

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, ἀντάρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενου, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλῶν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς, 145
 ἢ ἐσὺν, Πηλεΐδην, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόθρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 εύς

„ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι ἀφρόνων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150

ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἡγήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, αἶμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαιρέης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνώπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίξεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πολέεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἰμι Φθίῃνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἰκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὄτω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“
 Τὸν δ' ἡμεῖβεν· ἐπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πᾶρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 οἰκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὥδε·
 ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρῦσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων.

την μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' εὖ εἰδῆς 185
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἣ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἥε χόλου παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

στῇ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
οἶφ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἐρνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τίπτε αὐτ', αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
ἧς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.“ 205

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὺν μένος, αἶ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε, λήγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210
ἀλλ' ἦτοι ἐπεσιν μὲν ὀνειδίδον ὥς ἔσεται περ.
ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἄγλαα δῶρα
ὕβρωις εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.“

„χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείδηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σέθεν χεῖρα βαρεῖαν,
ἃς δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἐξαὐτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπῶ λῆγε χόλοιο·

„Οἶνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι 225

οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἢ πολὺ λῶλόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρύν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη. 230

δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὔτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβῆσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄξους

φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομῇν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθιγῆσαι· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν

φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας

πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποτὴν ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τότε δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι

θυήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

Ὡς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἥδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλλῶν ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν -
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κεν γηθήσαι Προῖαμος Προῖαμοῖό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμείο.
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἤπερ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐποτε μ' οἷγ' ἀθέρριζον.
 νῦν γάρ πω τοίους ἴδου ἀνέρας οὐδὲ ἰδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελου ἀθανάτοισιν]. 265
 κάρτιστοι δὲ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόροισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κένοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μῦθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶν·
 μῆτε σὺ, Πηλεΐδη, θελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορθε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ὥτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“ 284

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι ὕτω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;“

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς
 „ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέβρομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 [σήμεϊν· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω].
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἃ μοὶ ἔστι θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ.“

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔϊσας 306
 ἦτε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ατρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην

βῆσε θεῶν, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνῖση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν οὐδ' Ἀγα-
μέμνων

λῆγ' ἐριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,
ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε 321

„Ερχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.“ 325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοιτο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε

„Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσσον ἵτ' οὔτι μοι ὕμεις ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης. 336

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἵποτε δ' αὐτε 340

χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῖσσι φρεσὶ θῦει,
οὐδὲ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοντο Ἀχαιοί.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον, 346
θῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύνσας ἑτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς,
θὺν ἔφ' ἄλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρώσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

„Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐργυραλῖξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“

Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέθυ πολιῆς ἄλὸς ἠὺτ' ὀμίχλη,
καὶ ὅα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἰδομεν ἄμφω.“

Τὴν δὲ βαρυστενέχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ
λεύς

„οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365
ᾧχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιιν υἱές Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
ἤλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσῶν ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, 381
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνηῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῳχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἐπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 ἦν μὲν γάρ σὺν νηϊ δοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἔηρος·
 ἐλθοῦς· Οὐλύμπόνδε Δία λίσαι, εἶποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὠνήσας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν αἰκία λοιγρὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεᾶ, ὑπελύσαιο θεσμῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες

Αἰγαίων· - ὁ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατρος ἀμείνων -
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδὲ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρόθυμας τε καὶ ἄμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 „ᾧμοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκούσα;
 αἰθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀλβυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Αἰὼν τερπικραύνῳ
 εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθηται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν 421
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπάνεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιδὸς ἔβη κατὰ δαῖπα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δαδεκάτῃ δέ τοι αὐτὶς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν· 436

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ὀηγμῶν θαλάσσης,

ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρυσήϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. 439

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν

„ὦ Χρύση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
μέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,

ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ 445

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων

παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην

ἔξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμὸν,

χερυνίσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας ἀνασχῶν 450

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ξαθήν Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις·

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὖξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνημον ἐέλδωρ· 455

ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοιντο,

ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἔξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον

λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,

μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,

ᾧπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶνσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαλυνντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδενέτο δαυτὸς ἔϊσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει ἀκούων.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὐρὸν ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων. 479
 οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ' ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσσοι ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείροι πορφύρεον μεγάλ' ἰαχε νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μήνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διωγενὴς Πηλεὺς υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐτὶ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡὼς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εἶοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἔφε-
 τμέων 496

παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσεται κῦμα θαλάσσης,
 ηερλή δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Ὀὐλυμπόν τε.

εὔρειν δ' εὐρύνοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα

„Ζεῦ πάτερ, εἶποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
 τίμησόν μοι νῖον, ὃς ὠκυμορῳτάτος ἄλλων 505
 ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 νῖον ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.“ 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὐτῆς

„Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ δέος, ὅφρ' εὖ εἰδῶ 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἢ δὲ καὶ αὐτὼς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεπολθῇς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέριστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

Ἥ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
 ἄμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαιτο ἄνακτος 529

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Τῶγ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ εὖν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδὲ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα

„Τίς δ' αὖτοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα, 541
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.“

Τὴν δ' ἡμείβेत' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
„Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμὸν ἐπιέλλεο μύθους 545
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἄλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρειο μηδὲ μετάλλα.“ 550

Τὸν δ' ἡμείβेत' ἔπειτα βρωῶπις πότνια Ἥρη
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἰρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι ἄσ' ἐθέλῃσθα.
νῦν δ' αἰνώως δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ἥρῃ γὰρ σοίγε παρέξετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὄττει, οὐδέ σε λήθω· 561

πρῆξαι δ' ἐμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσσει· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπεῖθεο μῦθος, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσسون ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“

Ὡς ἔφατ', ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ᾗ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ᾗχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπήρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·

„Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτα,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦθος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπήρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὲ
 νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν
 αὐτίκ' ἐπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν 585
 „Τέτλαθι, μήτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χροισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ
 πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Ἀήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα·“

“Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χεὶρὶ κύπελλον.
 αἰτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποικιλύνοντα. 600

“Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔσσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπλὶ καλῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἥχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδύλῃσι πραπίδεσσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 ἐνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱάνοι· 610
 ἐνθα καθεῦδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Β.

Ονειρος. Βοιωτία

ἡ κατὰ λόγος τῶν νεῶν.

“Ἄλλοι μὲν ὅα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλεῖα θεορίας
 τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν αἰοίστη φαίνετο βουλή. 5

πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Βάσκ' ἴθι, οὐλε Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10

θωρήξαι ἔκτελε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται.“ 15

Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανει
εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῆι ἰοικῶς, 20
Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος

„Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σεῦ ἀνενθεν ἑὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.

θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθῃ
αἰρεῖτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήγῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἐμελλον.
φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,

νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργοι·
 θήσειν γὰρ ἐτ' ἐμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνης. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον. 45
 εἴλετο δὲ σκήπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἡὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλύμπου,
 Ζητὴ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 τυτάρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νηϊ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὄγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν 55
 „Κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἤλθεν Ὀνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίφ
 εἶδος τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐφώκει.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔϋδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; 60
 οὐ χρεὶ πανινύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἄνενθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.
 θωροῇξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυνδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαργιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

ἰν Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν το
 ᾧχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν
 ἀλλ' ἄγρετ', αἰ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ 75

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέσθη
 Νέστωρ, ὅς· ἔα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειπεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν, 80
 ψευδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἶδεν ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγρετ', αἰ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι.
 οἱ δ' ἐπανέστησαν πεῖθοντό τε ποιμένι λαῶν, 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἦύτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυνδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλῃς πεποτήγεται, αἰ δέ τε ἐνθα 90

ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠΐονος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο

Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσιν Ὅσσα δεδήκει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο
 τετορήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95

λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοδῶντες ἐρήτυον, εἰποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπονδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νῆσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὃγ' ἐρεισάμενος ἐπέ' Ἀργείοισι μετηγύδα

„ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖῃ,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἐτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλάι κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τόσσοι ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῳῶν, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπικούρου 130
 πολλῶν ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι εὐναϊόμενον πτολίεθρον.

έννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάργα λέλυνται· 135
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἴατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιθέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν· 140
οὐ γὰρ ἐτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

"Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆριεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἄγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρύς τε Νότος τε 145
ᾧροθ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦνι ἀσταχύνεσσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἄγορῇ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεργθε κονίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἢδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἶκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

"Ενθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην" Ἥρη πρὸς μῦθον εἶπεν

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη.
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἐκ νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας." 165

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῶνων ἄλγασα,
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἑσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 ἄγχου δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἵτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῃ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖν' Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἄγαυοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“

Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὅς οἱ ὀπῆδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἔλθων 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔзоχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἄγαυοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

„Δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδουε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφὲς βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστί, φιλεῖ δὲ ἔμμητιετα Ζεὺς.“

Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἰδοὶ βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 ἰὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ

„Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις.
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
 εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 205
 σκήπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.“

Ὡς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδε
 αὐτῖς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

Ἄλλοι μὲν ᾧ ἔξοιτο, ἐρήτυθεν δὲ καδ' ἔδρας
 Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ἥς ᾧ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 ἀλλ' ὅ τι οἱ εἶσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 πολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμῳ
 κυρτῷ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδυὴ δ' ἐπενήνοθε λάχιη.
 ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῆϊ. 220

τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δῖῳ
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθῳ

„Ἄτρεϊδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιθεύειαι, ὅν κέ τις οἶσει

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἥε γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἰδῆται
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἥε καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μὲν' ἀμείνονα φῶτα,
 ἥτιμῃσεν· ἐλὼν γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθῆμων
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θεοσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο διὸς Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μῦθῳ 245
 „Θερσίτ' ἀκριτόμυνθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητῆς,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 σὺνδ' ἐγὼ πῶ σάφα ἰδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὄνειδιζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὥς νῦ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἐπεὶ τ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέλῃ,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,

χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοάς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγῶς ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῇσιν.“ 264

Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
πλήξεν· ὁ δ' ἰδυνώθη, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεςε δάκρυ.
σῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
σκῆπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν, 270
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„ὦ πόποι, ἣ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τόν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
νῦ θῆν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νεικέειν βασιλῆας ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.“

Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δὲ πολίπορθος Ὀδυσ-
σεὺς

ἔσθη σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαῖατο βουλήν -
ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβοτόιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ὥστε γάρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναικες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο

ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίξομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 αἰσχροὺν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μέναιτ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 ἢ ἔτερόν Κάλχας μαντεύεττι, ἥε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιδά τε καὶ πρῶξ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτός Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νῆπια τέκνα,
 ὅξω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῦται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηεν·
 λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν
 τίπτε ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ὄψιμον, ὄψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὅκτω, ἅτ' αὖ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.“

“Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον – ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν –
 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεὺς θεῖοιο. 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

„ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶν εἰοκότες ἀγοράσθε
 νηπιάχους, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι θυνάμεσθα, πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
 ἄρχεῖν Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας, 345
 τουσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' – ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν –
 πρὶν Ἀργεῖοις ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.
 φημί γάρ οὔν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἐλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.

εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτεύσθω ἥς νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο πείθεο τ' ἄλλω· 360
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἰπω·
 κριν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί, 364
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ἦ μὰν αὐτ' ἄγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλωνί,
 τοιοῦτοί δέκα μοι συμφραδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνικτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἐδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κοῦρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὠκυπόδεσσιν.
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσωλὴ γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρῶσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔργχει χεῖρα καμείται
ιδρώσει δέ τευ ἵππος ἔϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390

ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
ἄρχιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.“

“Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, ὥς ὅτε κύμα
ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν,
προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
παιτοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δείπνον ἔλοιτο.
ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰγιγενετάων. 400

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρης
αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρῶτισια καὶ Ἴδουμένηα ἄνακτα, 405
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦω καὶ Τυδεὸς υἱόν,
ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων

„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων.
μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θυρέτρα, 415
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηγέες ἐν κινήσῃν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκροαίανε Κρονίων,
ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλει

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, 421
 ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίσῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἐφαιστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔτσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππῶτα Νέστωρ
 „Ἄτρεΐδῃ κύνιδιτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐτὶ λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἄμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσουντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄνθρωποι ὥδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θῶσσον ἐγείρομεν ὅξυν' Ἀργεῖα.“ 440
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγιδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἧδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦύτε πῦρ αἰθέλου ἐπιπλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ,
 ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἰγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζοντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων 464
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

Ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνῆϊον ἡλάσκουσιν 470
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλῆγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄν-
 δρες

ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὃς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

Ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομήνησιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἔκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι -

ὕμεις γὰρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν -
 οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νηᾶς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἰήτος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προδοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὀρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσοῦ,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ἴλιν καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεθεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κῶπας Εὐτορησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ἐποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ορχηστὸν θ' ἱερὸν, Ποσιδηΐον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρυνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νισάν τε ξαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κούροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινυεῖον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρης,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμφ' Ἀκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,

ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κοῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαίαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖω·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσασυντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγγεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάσκον·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄξος Ἄργος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅππῃθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἔκκτιμένον πτολίεθρον.

δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ ξείδωρος ἄρουρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πίοι νηῶ·
 ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνοις ἱλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewῶ Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένει' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 Νέστωρ οἷος ἔριξεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν - 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγην δυοκαίδεκα νῆας.
 [στῆσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίην' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἰγίαν Μάσσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐκτίμενον πολίεθρον,
 ἄφνειόν τε Κόρινθον ἐκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεῖας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ἑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἡδ' Αἰγιον ἀμφενέμοιτο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλλάκην εὐρείαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν

κυνιδίων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἱ δ' εἶχον κούλην Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο, 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
ἔξηκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ θαρσύνουσιν.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθῶς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμηματὰ τε στοναχὰς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀργήνην ἐρατεινήν
καὶ Θρῦον, Ἀλφειοτο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶπυ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον — ἐνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ᾠοιδῆς, 595
Οἰχαλήθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἶπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι αἰδοίεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ᾠοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν — 600
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἄνδρες ἀρχιμαχηταί,
οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἥρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἔξηκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστῃ 610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας εὖσσελμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόinton,
Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον, 615
ὅσσον ἐφ' Ἑρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατώσασα
πέτρην τ' Ὀλευνίην καὶ Ἀλκείσιον ἐντὸς ἔεργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρ' ἐκάστω
νῆες ἔποντο θαλά, πολέες δ' ἐμβαίνουν Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην, 620
νῆες δ' αὖ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀνγηϊάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἰεράων 625
νῆσων, αἳ ναίουσι πέτρην ἁλὸς, Ἥλιδος αὐτά,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεὺς,
ὅς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσαιτο πατρὶ χολωθείς·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχέαν,
οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. 635
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνάδεια μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγείτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἠδὲ Πυλῆνην
Καλκίδα τ' ἀρχαίον Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν — 640
οὐ γάρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νῆες ἦσαν
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος —

τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ Ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἡϋς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννεά νῆας ἄγει Ῥοδίῳ ἀγερώχων,
οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
Αἰνδὸν Ἰηλυσὸν τε καὶ Ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστυα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἔοτο φίλον μῆτρωα κατέκτα,
ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρης.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπέλιψαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληείης·

αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ὥκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν
ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίαν. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

ἀλλ' ἀλαπαδνός ἐην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσων τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὧν Ἡρακλείδαο ἄνακτος·

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλωνα οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίῳ ἐνέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίῃν ἢ δ' Ἑλλάδα καλλινύναϊκα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο θυσηχέος ἐμνώοντο·

οὐ γάρ ἐην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
κεῖτο γάρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
τὴν ἐκ Αὐρηνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Αὐρηνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐργεσιμώρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·

τῆς οὖγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μῆλων,
ἀργιῶν τ' Αὐτρών ἢ δὲ Πτελεὸν λεχεποῖν,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κᾶτα γαῖα μέλαινα.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλόχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅξος Ἄργος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου

ὀπλοτέρος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τε λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεν γε μὲν ἐσθλὸν εἶντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔυκτιμένην Ἰαωλκὸν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 Ἀλκησις, Πελλίω θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχέαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστη πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Αἴμυρ' ἐν ἡραθῇ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὄρε καίτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἐμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆται ἄνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀίληος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀίλῃι πτολιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
 τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ πριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρρειαν,
 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,

Ὀρσθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκῇν,
 τῶν αὐτ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 740
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -
 τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδίμεισ
 ἥματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσαστο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσευ -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρηος, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἰκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἶκ' ἔθεντο, 750
 οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδαρ,
 οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 ἄλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡντ' ἐλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνο υἱός,
 οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἐννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μὲν ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδῶκεας ὄρνιθας ὥς,
 ὄτριχας, οἰέτας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔϊσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυροτόξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μὲν ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὅφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κείτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ἡγμῶνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἶγανέησιν ἰέντες
 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος, 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κείτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἄρχον ἄρηϊφίλον ποθέοντες
 φοίτων ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴδαν ὥσει τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ 781
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσει
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ Ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρῶσιν
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ἀγγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 790
 εἰσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρῶων σκοπὸς ἔξε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
 δέγμενος ὅπποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἔεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 795

„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἄλλιαστος ὄρωσεν.
 ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν εὐικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἐρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστν
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πλυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἔρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας."

"Ὡς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὀϊγύννυτο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει. 810

"Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεία κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῶσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῶγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγγείησιν.

Διοδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐὺς παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθείσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἶδοτε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεάτον Ἰδης,
 ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
 Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρηστεϊάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 καὶ Πιττεϊαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἶψυ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ, 830
 υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὐκ

ὣτ' δ' ἄρα Περικῶτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ἑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ἑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Ἀάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθoός τε Πύλαιός τ', ὅξος Ἀρηος,
νῆε δ' ὡς Αἰθίοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρηϊκάς ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωες,
ὄσσους Ἑλλησποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
νιὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφές Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἦγετο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἑνετῶν, ὃθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἱ ῥα Κύνωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρωμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὃθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσαστο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χειρὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὃθι περ Τρωῶας κεράτῃ καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάμιος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕμνῳ μάχεσθαι.

Μήσοιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγήσασθην,
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήνοας ἦγον ὑπὸ Τρωῶλῳ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφωνων,
 οἱ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ροᾶς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρην·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' Ἴεν, ἧῦτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Σάνθου ἄπο δινήμεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Ὅρκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
 καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὧς,
 ἧῦτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸ,
 αἶτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὕμβρον,
 κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ροαῖν, 5
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·

ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρουντ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίλοι.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάριθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἑλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. —

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλου ἦτορ·
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἥψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

τὸν δ' Ἐκτώρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν

„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτά,
αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἢ που καρχαλώσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλόν

ἔξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρὶ τε σὼ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντὶ τε δῆμῳ, 50
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρητφίλον Μενέλαον;
γνοίης ᾗ οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρακοίτην.
οὐκ ἂν τοι χαλίσμῃ κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἣ τέ κόμῃ τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης. 55
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἣ τέ κεν ἤδη
λάλνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
„Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
ὅστ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νῆλον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νάταρβητος νόος ἐστίν.
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρητφίλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναικῶν τε οἶκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῶν καλλιγύναικα.“ 75
Ὡς ἔφαθ' Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας.

καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φύλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
λοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἐβαλλον. 80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέω τ' ἐγένοντο
ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν 85

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνημίδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κἀλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλου Μενέλαον 90

οἶους ἄμφ' Ἐλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαδ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἰκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 96

„Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσεται δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἕτερον δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε, 111
ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.

καὶ δ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίου ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτὰρ δὲ προτὶ ἄστν δῶα κήρυκας ἐπεμπεῖν
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προτὶ κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυράς ἰέναι, ἥδ' ἄρ' ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπλῆσ' Ἀγαμέμνονι δίω. 120

Ἴρις δ' αὐτὰρ Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφῳ. Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, 121
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινει, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρῳῶν θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔδεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.

ἄρχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
„Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρῳῶν θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὲ νῦν ἕαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπανται —
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρητὶφιλος Μενέλαος
μακροῖς ἐγγείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλῃ κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἥδ' ἐτοκήσιν. 140

κῦτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη δῶδόνησιν
 ὠρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἶη. ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἰθήρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἱκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον δ' Ἰκετάονά τ', ὄξον Ἀρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οὔτε καθ' ὕλην
 δευδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν λείσιν·
 τοιοὶ ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 155

„Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160

ὧς ἄρ' ἔφαν, Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσαι φωνῇ
 „δεῦρο πάροικ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε —
 οὔτι μοι αἰτία ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφάρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν —
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, 165
 ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μελζονες ἄλλοι ἔασιν·
 χαλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

ὥς ὕφειεν θανατός μοι ἄδειν κακός, ὅππότε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γυναικὸς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐφροναίων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἰποῖ' ἔην γε." 180

→ "Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε
 „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 ἡ ῥά νῦ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
 λαοὺς Ὀτρήος καὶ Μύγδοπος ἀντιθέοιο, ++
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡμῖτι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί." 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος
 „εἰπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὃδ' ἐστίν·
 μέλιον μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος, ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν
 ἀρνεῖσθαι μιν ἔγωγε ἔεικω πηγεσιμᾶλλω,
 ὅστ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 „οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολὺμητις Ὀδυσσεύς, 200
 ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης

ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῦθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μῦθος
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἣ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναλξείεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἐχεσκεν, αἰδορεῖ φωτὶ ἔοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἐμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῶς·

Κάστορά θ' ἱπποδάμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πηλεΐδην
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ
 ἣ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἣ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐν ποντοπόροισιν
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμενα
 κ' ἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτῃχεν φρυγίχοισι
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φλῆγ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια
 ἄρνε δύνω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἄροισιν
 ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινόν
 κῆρυξ Ἰδαίος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ὥτρυνει δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχρῆστοι
 ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμεν
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ σφῆτιφιλος Μενέλαος
 μακροῆς ἐγχέλης μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιον
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμεν
 ναλοίμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέοντα
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῶν καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο, εἰρήνησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε
 ἵππους ξευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπὶ δόρῳ
 αὖν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνε
 παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δόρῳ
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἰλίου
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πούλυβότον
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιγμόωντο.

ὄρκια πιστὰ θεῶν συναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσγον, ἅτ' αὖ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαι. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ πάρ' ἕλφος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἄρνων ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών 275

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπέρεσθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίσρκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι, ἔστε, φυλάσσετε, δ' ὄρκια πιστὰ 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφυη,
 αὐτὸς ἐπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποιντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἐπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντα ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦντιν' ἔρκειν, 286
 ἦτε καὶ ἑσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν, οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο περόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 ἀνθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κηχεῖω.“

Ἡ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνων τάμε νηλεὲς χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δεινομέρους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἄφρυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἥδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὦδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 ὑπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνρειαν,
 ὦδ' σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὅδε οἶνος. 300

αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεταιν.“

Ὡς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἔπεκράλαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἰμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμερον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν πον τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἐς δίφρῳ ἀρσας θέτο, ἰσόθερς φῶς, 310
ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσέτο δίφρῳ.
τῷ μὲν ἄρ' ἄσφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο παῖς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χωρὼν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
ἱαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε +

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀἰδος εἰσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλόκητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325
οἱ μὲν ἐπειθ' ἕζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἑκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐρύσέτο τεύχεα καλά
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις, ἡνὶκόμοιο.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν

οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἐπειτὰ¹⁰ σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καδύνπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμου ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὖτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἐντὲ ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ἁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν, δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν, εἰσορόωντας
 Τρώας δ' ἵπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέρντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 οὐδ' ἐρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεῦτερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί 350

„Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργεν,
 θίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον.
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

Ἦ ῥα καὶ ἄμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινής ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίγθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πληῆξεν ἀνάσχομενος κόρυθος φάλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὦμῳξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεὺ πάτερ, οὔτις σείο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος· 364
 ἢ τ' ἐφάμην τίθεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χερσέσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤλχθη παλάμηφι ἐτώσιον, οὐδ' ἐβαλόν μιν.“

Ἦ, καὶ ἐπαύξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολὺκιστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κύδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς Ἰφι κταμένοιο· 375

κείνῃ δέ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥίψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρώηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἅψ ἐπόρουσε κατάκταμέναι μενεαίνων
 ἐγγχεῖ χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐκώδει κηῶντι
 αὐτὴ δ' αὐτῇ Ἑλένην καλέουσα· ἰε· τὴν δ' ἐκίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ, περὶ δέ Τρωαὶ ἅλῃς ἦσαν.
 χειρὶ δέ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρη῏ δέ μιν εἰκυῖα παλαίγυνέ· προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἦ οἱ Λακεδαιμόνι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἰρία καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε ὅτ' Ἀφροδίτη

„Δευρ' ἰθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κείνος ὄν' ἐν θαλάμῳ καὶ ἰδιωτοῖσι λέγεσσι· 391

στήθεα δ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἢ περοπτεύειν;
ἢ πῆ με προτέρω πολλῶν εὐναιομενάων 400
ἄξις ἢ Φρύγῃς, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἰ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
οὔνεκα δὴ νῦν διον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
μικῆσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
ἦ σο παρ' αὐτὸν ἱρῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ' ἐτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὄλῃς καὶ ἐφύλασσε,
εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.

μείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἰμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη — 410
κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαι δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.“

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη
„μὴ μ' ἔρεθτε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
τώς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα, 415
μέσσοι δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἐχθεα λυγρὰ,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῷ ἀργῇτι φαιινῷ,
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' οὔτ' Ἀλεξάνδρουιο δόμον περικαλλεῖ ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἢ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
ἀντί' Ἀλεξάνδρουιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
ἐνθα καθίξ' Ἑλένη, κόρυη Διὸς αἰγινόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίκαπε μύθῳ

ἀνδρὶ θαμείς κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
τ' μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχέ' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρετος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
ἑξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ θαμῆης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
„μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐκπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπεύομεν εὐνηθέντες·
οὐ γὰρ πώποτε μ' ὠδὲ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νῆσφ' δ' ἐν Κρανάῃ ἐμήγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ. 445
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.

Ἡ ῥα καὶ ἦρχε λέχουσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τροητοῖσι κατενύκασθεν λεχέεσσιν,
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰκῶς,
εἰ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,
οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεῖθι κτανόν, εἰ τις ἴδοιτο·
ἶσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἢ δ' ἐπικούροι·

ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Ορζίων δὴ γγῆσις. Ἀγαμέμνωνος
 ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάσσουσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
 ἀντίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομύρις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων
 „Δοῖαί μὲν Μενελάῳ ἀρῆγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ἦτοι ταί, νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ, κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀρόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηΐφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε, ἔργα.
 ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν, αἰνὴν 15
 ὄροσμεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.

πλησται αἶγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέρων ἦν, οὐδὲ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

„Αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖρον τὸν μῦθον ξειπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θείναι πόνον, ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρῶσα μόγῳ, καμῆτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγριφούρη, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε, παισίν.
 ἐρῶ· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „δαίμονιή, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες 31
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμερον πολέεσθρον;

εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιτο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσιν,
 μήτι διατρῖβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀξιοῦντί γε θυμῷ
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσιν πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος Ἰοῆ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κήρι
 τῶν οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγάρω.
 εἶπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰώ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνὺφ φθονέουσ', ἐπειγὼ πολὺν φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἐνθεν ὄθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείχομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θάσσον' Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν, ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ
 Ἀχαιοὺς, 70

πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανίαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἣ ναύτῃσι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
 τῷ εἰκὺ' ἦῤῥεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„Ἢ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἣ φιλότῃ μετ' ἑυφοτέροισι τίθῃσιν

Ζεὺς, ὅσπ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
ἦ δ' ἀνδρὶ ἱκέλῃ Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων 90
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο βοάων.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτεροεντα προσήυδα
„Ἢ ῥά νῦ μοι τι πῖθιοι, Λυκάονος υἱὲ δαίφρον;
εἰλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν,
πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἱ κεν ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεΐος υἱὸν
σῶ βέλει δηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
ἀλλ' ἄγ' ὄλστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκῆγενεῖ κλυτοτόξῳ
ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
οἰκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίῃ, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὖξοον ἱξάλου αἰγὸς 105
ἀργίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταινυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖμοι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι υἱῆς Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεΐος υἱόν. 115

κὺτάρ ο σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν
 ἄβλητα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυράων·
 αἷψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατέκόσμει πικρὸν ὄιστον,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην 126
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ἁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κνυλοτερὸς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βιός, νευρῇ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὄιστός 125
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτόσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάσθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγγελῆν,
 ἥ τοι, πρόσθε, στήσασα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἡ δὲ τόρον μὲν ἔσθλ' ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἔσθλ' ἀπὸ μῆτιν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεσθαι ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἰθύνειν ὅθι ζωστήρος ὄχλῆς
 χρούσειρι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς ὄιστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρόρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυσμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' ὄιστός ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνῃ
 Μηονίς ἢ Κείρα, παρήτον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρόσαντο
 ἱππῆς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος 145
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυνέες κνημαί τ' ἡδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

Ῥιγῆσεν ὁ ἄρ' ἐπεὶτα κ
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρ
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἄρητ
ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄ
ἄψορόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθε
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετ
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἔπε

„Φίλε κασίγνητε, θάνατ
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶ
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ
οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει, ὅρ
σπονδαί, τ' ἄκρητοι καὶ δεξ
εἶπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλ
ἐκ τε καὶ ὁψὲ τελεῖ, σὺν τε
σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυν
εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ
ἔσσεται, ἡμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμ
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίς
αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μ
ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν
αἶ κε θάμνης καὶ πότμον ἀν
καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψ
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχα
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμ
Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅσ
κειμένου, ἐν Τροίῃ ἀτελευτη
καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώωι
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελα
αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν

εἰρύσαστο ζώσστηρ τε παναίολος ἢ δ' ὑπένερχεν
ζῶμά τε καὶ μήτηρ. τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
·αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἢ δ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“ +

Ἦ καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα
·Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀνύμονος ἰητῆρος,
ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
ὃν τις ὀστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν 200
ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρώεσς ἐξ ἱπποβότοιο.
ἄγχου δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

·“Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὃν τις ὀστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“

“Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρ' ἄ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θυρεν
·βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι

αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστον·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθεν 215
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφοεπένοιντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἄσπιστάων· 221
οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἰδοῖς Ἀγαμέμνονα δῖον.
οὐδὲ καταπτώσσουντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόοντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραῖδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρिशέμεν, ὅπποτε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
αὐτὰρ ὁ πεζὺς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
καὶ ὃ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἰδοὶ Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν

„Αργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγὸς, 235
ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γυῖπες ἔδονται
ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.“

Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἰδοὶ στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν 241

„Αργεῖοι λόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νῦν σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθιγότες ἥντε νεβροὶ,

ἔσθητε τεθιγπότες οὐδὲ μάχεσθαι. 246

ε Τρωᾶς σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθα τε νῆες
εὐπρυμνοί, πολλῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ἦτ' αἰ κ', ὑμῖν ὑπέροσχη χεῖρα Κρονίων·“

γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250

ἐπὶ Κρήτεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

αὐτὰρ Ἰδομενεὴν δαΐφρονα θυωρήσονται· ἦ

ὅς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἵκελος ἀλκὴν.

ης δ' ἄρα οἱ πνεύματας ὥτουνε φάλαγγας.

ἰδὼν γήθησεν ἄνωξ ἀνδρῶν Ἀναμείνων. 255

δ' Ἰδομενεῖα προσνήδα μελιχίοισιν·

ΜΕΝΕΥ, ΠΕΡὶ ΜΕΝ ΣΕ ΤΙΣΙΝ ΑΓΓΛΩΝ ΤΑΧΥΠΩΛΩΝ

προέφυγε ὅδ' ἀλλόλοισι ἐπὶ ἔορτα

ὅτι πῶς τε μερομήνου ἀνίστηται αἰώνου

of $\mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n)$ and $\mathcal{H}^2(\mathbb{R}^n)$ respectively. 265

10. ε' ἄλλοι αὖ ἀπονομήσαντες ἄρσεν

καὶ πολλοὶ γὰρ παρηγορούμενοι ἄλλοι
 πείσονται. ὅτι ἐὰν πείσονται ἄπασαι αἵτις

πρωτον, ουκ οε πληρον θελης αιει
 ἔστω τοι καὶ πύργος ἥτοι θεικὸς τειχεύς·

δοσπερ ἐμοί, κτείνω, οὕτε θυμὸς ἀνδρείου.

Εὐὲ πολὺν, οἷος παρὸς εὐχὰς εἰνα.

ὁ αὐτὸς Ἰσομενεύς, ἡρώτων ἀγός, ἀντιπαι

265

η, μαλα μὲν τοι ἔγων ἐριηρος ἐταῖρος

ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·

λους ὅτρυνε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς,

χίστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκῳ ἔχουσιν

τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270

ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.”

φαι', Ἀτρεΐδης δὲ παρώχεται γηθόσυμος κῆρ.

ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν·

[illegible]

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄγρευθεν εἶοντι μελάντερον ἥντε πίσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ὀλγῆσέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δῆλον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυνάεμαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι·
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἰαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτὰ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.

αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόνι,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένην τε.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλ-
λους·

ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορήτην,
οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρυνόντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἰμονά τε κρείοντα Βιάντά τε, ποιμένα λαῶν. 296

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·

„Μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
ολος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖται· ἀλαπαδνότεροί γὰρ ἔσεσθε. 305

ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες."

"Ὡς ὁ γέρων ὠτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, 311
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, εἰθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἐμπεδος εἴη.
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμόλιον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι."

Τὸν δ' ἡμείβει ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.

ἔλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει. 321

ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων,
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάασι πεπολῖθασιν τε βίηφιν." 325

"Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ.
 εὐρ' υἱὸν Πετewδo Μενεσθῆα πληξίπποι

ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,

ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες

ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ υἱὲ Πετewo, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
τίπτε καταπιώσσοντες ἀφέστατε, μῖμντε δ' ἄλλους;
σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας 341
ἑστάμεν ἥδ' ἐμάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἐδμεναι ἥδ' κύπελλα 345
οἴνου πινέμεναι μελιθεός, ὅφρ' ἐθέλητον.
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶι
ὑμείων προπάροιθε μαχοίετο νηλεὲς χαλκῷ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς

„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἐπὸς φύγεν ἔρκος ὀδόντων. 350
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,
ὄψεται, ἣν ἐθέλησθα, καὶ αἱ κέν, τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα 354
Τρῶων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάξεις.“

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γινῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικίῳ περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἥπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις αἶτ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι — ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ' — εἴ τι κακὸν
νῦν

εἰρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλ-
λους.

εὐρὲ δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
ἑσταότ' ἐν θ' ἱπποῖσι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·

παρ δὲ οἱ ἐσθίηκει Σθένελος, Καπαηνῆος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσευ ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα *
 „ὦ μοι, Τυδεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γαφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺν πρὸ φίλων ἐτάρων δηϊοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ μιν ἰδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔρωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἰδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεινός, ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντ' ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοιρον λεχεποῖον,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κηγήσατο Καδμείωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήϊης.
 ἐνθ' οὐδὲ, ξεινός περ ἐὼν, ἱππῆλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλλίετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοιή οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπειείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτάλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἰο χέρηα μάχη, ἄγορῇ δὲ τ' ἀμείνω. 400

+ Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδесθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰθούοιο.

τον δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο

„Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

ἡμεῖς τοι πατέρων μὲγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·

ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο, 405

παυρότερον λαὸν ἀγαρόνδ' ὑπὸ τεῖχος Ἀρείου,

πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῇ·

κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
μήδης

„ἤ τέττα, σιώπῃ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐμπειρίθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

δοτρύνοντι μάχεσθαι ἐν κνήμιδας Ἀχαιοὺς·

τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔσεται, εἰ κεν Ἀχαιοὶ 415

Τρῶας δηλώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς. 420

Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·

δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακτος 420

ὀρνυμένον· ὑπὸ κέν ταλασίφρονά περ θεὸς εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης

ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·

πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 424

χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας

κυρτὸν ἐὼν κορυφούται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην·

ὥς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν - οὐδέ κε φαιης

τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν 431
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένονι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' ὅλεις πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 ἀξηχῆς μεμακνῖαι, ἀκούουσαι ὅπα, ἀρνῶν, 435
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρύν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος σὺδ' ἰα γῆρου,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δειμὸς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἅμοτον μεμανῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφάνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔρχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεόθωρήκων· αὐτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμάρδος ὀρώρει.
 ἐνθα δ' αἶψ' οἴωσιν τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδαρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλῃς ἔητοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὕρεσιν ἔκλυε ποιμὴν·
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε. 456
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' αἶψ', ὅστέον εἰσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,

ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγάρυμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λεληθμένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάρυμος Ἀγῆνωρ,
 πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 "Εὐθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἥϊδερν θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεὺν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινύνθαδιδὸς δὲ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἰατος μεγάρυμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἴοντα βάλε στῆθος παρὰ, μαζὸν 480
 δεξιὸν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγίρος ὥς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τε οἱ ὄξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν
 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγρὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵττυ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφὸς αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὅξείῃ δουρί. 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεύκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν
 ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτηνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἱππων ὠκείων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἣ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ παίδιμος Ἔκτωρ 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχόν, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσῃσέ δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἔκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μῆδ' εἰκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χροὺς οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνάσχεσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεὸς· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιμέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκειδὴν Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασιδῆς, ὃς ἄρ' Αἰνότην εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρις ἀπηλόησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἐβαλέν περ,

Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα
 πᾶσαι 525

χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξυ, 530

τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσῃν, ἐκ δ' αἰνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χάσσάμενός πελεμήχθη. 535

ὥς τῶγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξει χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθῆνῃ
 χεῖρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθῆνῃ
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

δαίτε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκαματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλγγκιον, ὅστε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαίεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ἄμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·

τῷ μὲν ἀφ' ἵππου, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδω δ' ὑπὲρ ὅμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκή
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς
 ἀλλ' ἔβαλε στηθὸς μεταμάξιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.

Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένειο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.

Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμῳ Τυδεὸς υἱὸς 25
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἑλοῦσ' ἐπέεσσι προσηΐδα θοῦρον Ἄρηα 30

„Ἄρες Ἄρες βροτολοίγῃ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτῃ,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κύδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;“

Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35

Homeri Ilias.

6

τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίου μέγαν, ἐκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν. 41

δοῦπήσεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνοιο υἱὸν
 Βάϊρου, ὃς ἐκ Τάρωνος ἐριβόλακος εἰληλούθει.

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐργεῖ μακρῷ 45
 νύξ' ἱππῶν ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ῥοιπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης.
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἐργεῖ ὀξυόεντι, 50

ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὐρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσιν Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἥσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55

πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτάσε δουρὶ
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ῥοιπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονιδέω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας ἔττας

ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρῶεσσι γένοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἥ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῇ.

γυνὺς δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέρης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.

τὸν μὲν Φυλείδης δοιρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα διον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ ἐτίτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὥμοι
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν. 81
αἱματοῦσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, 85
ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
θύνε γὰρ ἅμ' πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς
χειμάρρῳ, ὅστ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλωάων ἐριθιλέων, 90
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἔοντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95
θύνοντ' ἅμ' πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὥμον,
θώρηκος γυάλον· διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἶστος,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς

„Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδὲ ἔφημι
δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἔτεόν με
ῶρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηίου υἱόν·

„Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσσο διφροῖ,
ὄφρα μοι ἔξ ὥμοιο ἐρύσσης πικρὸν ὀϊστόν.“ 110

Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶξε,
πὰρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὥμου·
αἶμα δ' ἀνηκόατιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

ἦν τότ' ἐπειτ' ἠρώατο βοήν ἀγαθὺς Διομήδης

„Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
εἰποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δητῶ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὀρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησι
δηρὸν εἶ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.“ 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
γνῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆει,
ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἰ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι, 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀϊεσσιν
 χραυσύῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται· 140
 αἱ μὲν τ' ἀγγιστύναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρῶεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοον καὶ Τπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῖς, ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἑασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πολύειδον,
 νιέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νιέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυντο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 δέξατο· κηρωσταὶ δὲ διὰ κτήσιν दातेόντο.

Ἐνθ' νιέας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ εὔντας, Ἐχέμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὥς δὲ λέων ἐν βοῦσι θυρῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βουός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος νιός

βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἰδὲν Αἰνείας ἀλαπάξοντα σίτχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἱμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἰ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
σιτῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Αἰὶ χεῖρας ἀνασχῶν,
ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔρωγε δαΐφρωνι πάντα ἔϊσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδεός υἱός,
οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔσσηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλλυμένος ὦμος, 186
ὃς τούτου βέλος ὦκν' κίχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γνάλοιο·
καὶ μιν ἔρωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇ προιάφειν, 190
ἔμπησ δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστὶ κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλὴν
ἀλλὰ κού ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπταιται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195

ἑστᾶσι, κρὶ λευκὸν ἑρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Δυκᾶων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἐδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφήκα, 205
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκέες αἰμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.
 εἴ ῥα κακῇ αἰσῇ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἡματι τῷ-ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἡγεύμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσώψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ·"

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦῶτα
 „μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβῆην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἰδῇαι
 οἶοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σωώσεται, εἴπερ ἂν αὐτὲ
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δεῖξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι

ἥε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 „Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ· 230
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἰπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶλ' δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240

τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανήτης ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρόω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς, 245

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·

Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο

εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.“ 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω·

οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι

οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·

ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255

ἀντίλον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη

τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι

ἄμφω ἀφ' ἡμεῶν, εἰ γ' οὖν ἑτερός γε φύγησιν.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν

αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτείνειν, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἔξ ἄντυγος ἡνία τείνας·

Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιμήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἕασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἠελίου τε.

τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀργείης,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270

τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δὴν Αἰνεία δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.

εἰ τοῦτω κε λάβοιμειν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν·“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 275

„Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδεὸς υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσματο, πικρὸς οἷστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“

Ἦ ἤα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 „Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὅτω 284
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης
 „ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτ' γ' ὅτω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πιεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.“

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290
 ὄϊνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής.
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα.

ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰδῶλα, παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθὼς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἔεισεν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι, 301
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμαδίου λάβε χειρὶ

Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἀνδρὲ φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἐνθα τε μηρὸς 305
ἰσχύῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·

θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς ἧ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὄγ' ἦρας
ἔστη γυνὴ ἔριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν. 310

Καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀργείῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῷ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοι φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυνώλων

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βάλων ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἦ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιᾶων
τάων ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀντυγος ἠΐα τείνας.
Αἰνείας δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους

ἔξελασε Ἰρῶων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 εἶεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 ἠγυῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 ἔμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριον ἐπ' ὤχετο νηλέϊ χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
 τάων αὐτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε Πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάων,
 ἐνθ' ἐπορξάμενος μεγαθύμου Τυδεὸς υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὅξεί δουρὶ
 ἀβληχρὴν· εἶδαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλον, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναντος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν. 340
 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναιμόνες εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷον.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανὴν νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυνώλῳ 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βρῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 „Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμον καὶ δηϊοτῆτος·
 ἦ οὐχ ἄλις ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' ὅτω 350
 διγρήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθηται.“
 ὧς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύονσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλοῦσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὀμίλον
 ἀχθομένην ὁδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355

ἤμενον· ἥερί δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἣ δὲ γυνὲς ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους

„Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλύμπου ἴκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ, 361
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἣ δ' ἐς δίφρου ἐβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἥτορ.
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἐβaine καὶ ἡνία λάξετο χερσίν, 365
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τὰ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἐπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπου.
 ἐνθ' ἵππους ἐστήσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ὠμβρόσιον βάλεν εἶδαρ'.
 ἣ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἐῆς· ἣ δ' ἀγκὰς ἐλάξετο θυγατέρα ἥν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανώων
 μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;“

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
 „οὔτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλου υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Διώνῃ, διὰ θεάων
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 ἐλῇ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλῶης, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ· 386
 χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

καί νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
 Ἑρμῆα ἐξηγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῇ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν· οἷστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῇ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἰστόν, 395
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 ταῦτ' αὖ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἤληλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφата φάρμακα πάσσω
 ἠκέσσαι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει αἰσινλα ῥέξων,
 ὃς τόξοισιν ἐκηδε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηλοτήτος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραξέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 ἐξ ὕπνου γοῶσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.“ 415
 Ἡ ῥα καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόρῃν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομόλις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κεν εἶπω ;
 ἣ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνιῖσα
 Τρωσὶν ἅμα σπένδαι, τοὺς νῦν ἔκπαρλ' ἐφίλησεν,
 τῶν τινὰ καρρέξουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων
 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.“ 425
 Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην
 „Οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
 ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 ταῦτα δ' Ἀρῇ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιννώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄξετο, ἔτετο δ' αἰεὶ
 Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τοῖς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 „Φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
 ἰσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοίου
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“
 Ὡς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγᾶμω εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 ἦτοι τὸν Αἰτωῖ τε καὶ Ἀρτεμις λοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλα Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆϊά τε πετροέοντα.
 δῆ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθῶν, 455
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφῆξετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρωᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθῶν,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Ὀρχικῶν.
 νιάσι δὲ Προιάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν
 „ὦ νιεῖς Προιάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
 Αἰνείας, νιὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.“
 Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου, 470
 ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον
 „Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς πον ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρω
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα.
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἷπερ τ' ἐπίκουροι ἐνιμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι,
 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰτ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιθευῆς.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τόλον

οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν
 τῦνη δ' ἔστηκας, ἅτ' αὖ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσιν.

μὴ πως, ὥς ἀψίσι λίνου ἄλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τὰχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῖν.
 σοὶ δὲ χρεὶ τὰδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμάρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἔχμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.“

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη. 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλῶας
 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500

κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀγρυμναί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κομισάλω, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἅψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡμιοχῆς· 505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρῳέεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράλαινευ ἐφετμὰς
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρῳσὶν θυμὸν ἐρεῖραι, ἐπεὶ ἰδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἴχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515

καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔρειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δῦο καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾧτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωχάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἅστε Κρονίῳ
ιηνεμῖης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὕρεσσιν
ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οὔτε νέφεα σκιόεντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες·

ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἐμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.

Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατεράς ὑσμίνας 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

Ἡ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐα ἔταρον μεγαθύμον,* Δηϊκόωντα

Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
εἶον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.

τον ἦα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶδατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
νῆε Διοκλῆος, Κρηθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,

τῶν ἦα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένην ἐνὶ Φηρῇ
ἄφνειος βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺν ῥέει Ἰνυλίων διὰ γαίης, 545

ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' εἵκτε Διοκλῆα μεγαθύμον,

Homēri Illas

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάου·νε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷω τῷγε λέοντε δῦω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἱφία μῆλα
 σταθμούς· ἀνθρώπων κερατίζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 τοῖω τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν. 560

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
 μῆ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλῃε πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἐγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μέννε, θεός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρούς ἐρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 κῦτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

"Ενθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτός Μενέλαος
 εἰσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μυδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 583
ἑσθλὸν Ἀντιμηάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μῶνυχας ἱπ-
πους -

χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἦντα λευκὰ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
ὄφρ' ἱππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.
τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐ-
τοὺς 590

κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυω,
ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃ πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸς δ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθιν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγητε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόφιοι καὶ ᾗ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνὰ τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τοῖσι Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῶ 600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
αἰχμητὴν ἦν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' κτερεῖ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶ ἀνδρὶ ἑοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
εἰκετε, μὴδὲ θ' οἷς μενειαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀρχιλόον τε.

Τῷ δὲ πεσόντι ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐν Παισφῷ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήτης· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἧγ' ἐπικουρήσουντα μετὰ Προϊάμον τε καὶ υἱας.
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαιῶν δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἐγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρώες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἐγχος 620
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυμήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἐγγε' ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ εἶοντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν, 625
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς δ' υἱωνὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Σαρπηῆδον, Αὐκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' εἶναι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληεῖην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἔξ οἱης συν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἰλίου ἐξαλώπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀλομαι ἄλλαρ ἔσεσθαι
 ἔλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀἶδαο περῆσειν.“

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὼς, ἀντίον ἦν δα
 „Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 ὃς ῥά μιν εὖ ἐρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εἵχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.“

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ 655
 ἐκ χειρῶν ἦξαν· ὃ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινὴ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἐγγεῖ μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἶχμῃ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδὸνα δίοι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρονε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν, 665
 μηροῦ ἐξερούσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβάλῃ,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρω Διὸς νῖδ' ἐριγδούποιο διώχοι,
 ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθύν Ἀυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅγε Κόϊρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νῦν ἔτι πλέονας Ἀυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Ἀθανοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδιὸν ἔειπεν·

„Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Ἀθανοῖσιν ἐάσῃς
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐγωγε
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν, ληλημέιος ὄφρα τάχιστα 690
 ὤσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μῆρυν δόρυ μέλινον ὥσε θυράζε
 ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος. 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ζῶργει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῇ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705

Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην δ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
 ὅς ῥ' ἐν Ἰλῇ ναίεσκε μέγα πλοῖτοιο μεμηλώς,
 λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „ὦ πόποι, αἰγυόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἔασομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720

Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοι·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἄμφις.

τῶν ἦτοι χρυσέῃ ἵτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι 725
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730

κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ἀκύποδας, μεμανι' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρῃ Διὸς αἰγυόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν 735
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἔς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκῇ, 740
 ἐν δέ τε Γοργείῃ κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδυνή τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρου,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολλῶν προλέεσσ' ἀσφαρυῖαν.

ἔς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσето, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρῃ.

Ἥρῃ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμῖν ἀνακλιναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

εὐρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.

εἰνδ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ 755

Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἳ δὲ ἔκῃλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέιντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα;

Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἰ κεν Ἄρῃα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἕξ ἀποδίωμαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ἄρρῃ μᾶν οἳ ἐπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765

ἣ ἔ μάλιστ' εἶωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.“

Ἔδῃ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ,

μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡγεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντιν,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλῆες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι θοᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοίαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανοὶ ὕθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα σιᾶσ' ἦϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ, 785
 ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγρητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κολίης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“

„Ὡς εἰπαῦς' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὗρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἰσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἰμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππέου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε

„Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦεν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἰασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἐκκληλον· 805
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλλέζeto, πάντα δ' ἐνίκα
[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
ἀλλὰ σεν ἢ κάματος πολυᾷτ' ἔγυια δέδυνκεν,
ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
Τυδεὸς ἐκγονὸς ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο·“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
„γιννώσκω σε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἐτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὐ μ' εἰς μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ 820
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάξομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιννώσκω γάρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοῖρανέοντα·“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 825
„Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σίγ' Ἀρηα τόγε δειδίθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίστην μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἀρηα 830
τοῦτοι μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦν' ἀγορεύων
Τρῶσι μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,

γῶν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“ 834

Ὡς φασμένη Σθένελλον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν.

ἣ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φῆγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγην θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστον, Ὀχυσίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριξε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Αἰδὸς κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845

Ὡς δὲ ἰδὲ βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξάλυντο θυμὸν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850

πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ξυγὸν ἠνία θ' ἵππων
ἔρχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὥσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀγχιθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὠρμαῖο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855
ἔρχετ' χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νεύατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρον·

τῇ δ' αὖ μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε
θείδαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσσεός δονυμένιοι, 865

τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεται ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερά ἔργα·
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν. 876
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιπειθονται καὶ δεδμημέσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο πατὴρ ἀτθῆλον· 880
ἢ νῦν Τυδῆος υἱὸν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἐπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
ἀλλὰ μ' ὑπὴνειαυ ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοιο τυπῆσιν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς

„μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριξε.
ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' ὅτω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
ἀλλ' οὐ μάν σ' ἐτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.

εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένειν ὦδ' αἰδήλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρετος Οὐρανιῶνων·"

"Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν λήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφата φάρμακα πάσσων 900
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.

ὥς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκώωντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως λήσατο θοῦρον Ἄρηα.

τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσειν· 905
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηΐς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5,
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νῆδ' Ἐὐσσώρου, Ἀκάμαντ' ἥϊν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅστέον εἶσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βίότιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέσκεν ὁδῶ ἐπὶ οἰκία ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἦα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλὸς· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
 νηῖς Ἀβαρβαρήν τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἣ δ' ὑποκυσσάμενη διδυμάουε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηιάδης καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περικλῆσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔργει χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαιινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρεΐται παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Αἰήτος ἥρωες 35
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
 ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ὄμῳ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ' δέ οἱ ἔστι

Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων 45

„Ζῶργει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκηχτός τε σίδηρος,

τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

εἴ κεν ἐμέ ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὕρινεν.

καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμέλλε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων

ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤνυδα.

„ὦ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως

ἀνδρῶν; ἣ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον 55

πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον

χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ

κοῦρον ἑόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἕμα πάντε,

Ἰλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,

αἰσῖμα παρειπῶν. ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ

ἥρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

οὔτα κατὰ λαπαρὴν· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ

λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

„ὦ φίλοι ἥρωες Ἀναοὶ, θεράπαντες ἄρῃος,

μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν

μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,

ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70

νεκρὸνς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.

ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

Ἰλίον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι θαμέντες,

εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος
 „Αἰνεῖα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοσ' ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀνκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῖς καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντῃ ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δῆτοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δῶμοιο,
 πέπλου, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερυσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδῆος υἱὸν ἀπόσχη' Ἴλιου ἱρῆς,
 ἄργιον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν περ φασὶ θεᾶς ἔξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύνатаι μένος ἰσοφραῖζειν.“
 Ὡς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντῃ,
 δτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῇν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,

φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 110

„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἥδ' ἐ γέρουσιν
εἶπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.“ 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν.
ἄντυξ ἣ πνυμάτη θένει ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδῆος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.

τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Τὺς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
τὸ πρὶν· ἄταρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἐγχος ἔμεινας. 126
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερὸς Λυκόοργος,
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἐριξεν. 131

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθειον Νυσήλον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούρ-
γου

θεινόμεναι βουπλήγι· Διωνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
„Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεῖνεις; 145

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

ὥς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 150
ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὸς ἱποβότοιο,
ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,

Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν 155
ᾠπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,

ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.

τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
κρυπτιαδὴν φιλότῃ μιγήμεναι· ἄλλὰ τὸν οὔτι

πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα

ἑσθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἐθέλουσῃ; 165

ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
κτείνει μὲν ῥ' ἄλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,

πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,

δειξαι δ' ἡνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθου τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιοι φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν 179
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θείον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὀπίθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πνικινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνου ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔσοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰσάνδρον τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἣ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλφειὸν οἶος ἄλῃτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πᾶτον ἀνθρώπων ἀλείνων,

Ἴσωνδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 εἴην δὲ χολωσαμένη χρυσήμιος Ἀρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δὲ μ' ἐτίκτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 πέμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶνεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι."

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔργος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηγύδα ποιμένα λαῶν
 , Ἡ δ' ἂν νύ μοι ξείνος πατρῴός ἐσσι παλαιός. 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήτα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἐτι τυτθὸν εἶοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔργχεα δ' ἀλλήλων ἀλεῶμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 πτείνειν ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κικεύω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηται.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οὔδε 230
 γινώσκῃς ὅτι ξεῖνοι πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι."
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
 χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὐτὲ Γλαῦκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.

ὅς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 χρούσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίαν.

Ἐκτῶρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἡδὲ θυγάτρες
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἐπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον – αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πευτήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο.
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν 250
 ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

„Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασυν εἰλήλουθας;
 ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν. 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστρ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἐπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πίησθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἄξει,
 ὥς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

Τὴν δ' ἡμείβειτ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ
 „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον

ἄξομαι· οὐδὲ πη ἔστι κελαινεφέτ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχειάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίας· 270
 πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡνκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἱ κ' ἐλέησῃ 275
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἱ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱφῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἱ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιό τε παισίν.
 εἰ κεινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Αἴδος εἰσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου δίζυος ἐκλελαθέσθαι. 285
 "Ὡς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραίας.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἵραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἄστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραῖαι.
 Αἱ δ' ὅτε νηὸν Ἰκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρι,
 τῇσι θύρας ὥλξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,

Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡϋκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρώατο Διὸς κούρη μέγαλοιο
 „Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτυλι, δια θεάων, 305
 ἄξου δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
 προηέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
 ἥμιν ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃς
 ἅστυ τε καὶ Τρῶων ἀλόχους καὶ νηπια τέκνα.“ 310
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δάματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἶχμῃ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νεῖκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325
 „Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺν τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτη τε πτόλεμός τε
 ἅστυ τόδ' ἀμφιδέδῃε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 οὐτινὰ που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηλοιο θέρηται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με καὶ αἶσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον,
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχελ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὦρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
 λῶλον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύνω 340
 ἢ ἰθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσηύδα μελιχίοισιν

„Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνον, ὀκρυνόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἶχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσιν τε καὶ αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἐμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξω τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς δῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοῖμοι ἐσσομένοισιν.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „μὴ με κάθιξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσι, οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόιντος ἔχουσιν.

ἀλλὰ σὺν ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.

καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὕφρα ἰδῶμαι 365
οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας, 370

οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,

ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ

πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.

Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,

ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν 375

„Εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;

ἢ ἐ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“ 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὼν ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,

οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων

οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385

ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν

τείρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,

μαινομένη εἰκυῖα· φέρεϊ δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.”

Ἡ δ' αὖ γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ

τῇ αὐτῇ ὁδῷ αὐτίς εὐκτιμένως κατ' ἀγνιάς. 391

εὐτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστρ,

Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδλόνδε -

ἐνθ' ἄλοχος πολυῦδρος ἐναντίῃ ἤλθε θέουσα

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὀληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσιν ἀνάσσων·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ, 401
 τόν δ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἥ τάχα χήρῃ
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
 σεῦ ἀφαιμαρτούσῃ χθονὶα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἄχ'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσειν Κιλικῶν εὐναιετώσασιν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰὼ κλον ἤματι Ἄϊδος εἰσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάροκῃς δῖος Ἀχιλλεύς,
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀϊεσσιν.
 μητέρα δ', ἥ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὀληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,

ἄψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἅτ' αὖ σὺ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης, 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσου παρ' ἐρινεὸν, ἐνθα μάλιστα
 ἄμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδόρομον ἐπλετο τεῖχος.
 τρεῖς γὰρ τῇγ' ἔλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δῦω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἧ πού τις σφιν ἐνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἧ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. 439

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ
 „ἦ καὶ ἔμοι τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἱ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθ' οἱ ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι, 445
 ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἔμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσειται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο
 ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω. 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κοινήσιν πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμετέεσσιν,
 ὅσσοι σέῃ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 ὀακρυνόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδὸς ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαξομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείμετ' ἀνάγκη

καὶ ποτέ τις εἰπῆσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας
 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σου θ' ἑλκηθμοῖο πυθῆναι.

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἅψ δ' ὁ πάρος πρὸς κόλπου ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱπιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν
 αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλε τε χερσὶν
 εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι
 ὥσθ' ἐβλήην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἱφί ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἰπῆσι· πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείβετο
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτείνας δήσου ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.“

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεῖ δέξατο κόλπω
 θακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Ζαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίξω θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄιδι προιάψει·
 μοῖραν δ' οὔτινα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνθρωπον
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἑσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένοιτο
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,

ιστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖς Ἰλίῳ ἐγγεγᾶσιν·"

"Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο παίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495

ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ θάκρου χέουσα.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐνναιετάοντας

Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κινήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόοι' Ἔκτορα φ' ἐνὶ οἴκῳ 500

οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο

ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,

ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέθυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,

σευὰτ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρ', ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς, 505

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτιγ',

ἄεσμον ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳο κροαίνων,

εἰώθως λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,

κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

ῥίμῳσι ἀτσοῖνται· ὁ δ' ἀγλαῖῃσι πεποιθώς, 510

ῥίμῳσι ἔγχεα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων

ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγᾶμον ἄκρης,

τεύχεσι παμφάλων ὥστ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει

καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρων. αἴψα δ' ἔπειτα

Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἐμελλεν 515

στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἤ δάριζε γυναικί.

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής

„Ἥθεϊ, ἣ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω

δηθύνων, οὐδ' ἡλθον ἐναισίμῳ, ὥς ἐκέλευες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ

„δαιμόνι', οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναισίμῳ εἴη, 521

ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·

ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις·
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἶσ'
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ',
 δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς κλειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάρῃ
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοί·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ἑκτορος καὶ Αἴαντος μοῖρα
 Νεκρῶν ἀναίρεσις

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος
 τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐπεὶ
 ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἡδὲ μάχῃ
 ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκε
 οὐρόν, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάττω
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυναικὶ
 ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φαίδιμος
 ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόιοιο
 Ἀρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυφαίῃ
 γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις
 Ἑκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξύεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίῳ
 Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕψιστον
 Δεξιὰδην, Ἴππων ἐπιάλμενον ὠκείων
 ὤμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λυγρὸν

Τους δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξάσα
 Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ᾤρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἔκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἑλεαίρεις.
 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκνωρ 30
 Ἴλίου εὐρώσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἄθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἔστυ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ᾧ δ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀν-
 δρῶν;“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Ἐκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἣν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκινήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώσιν. 45
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθοι εἶπεν
 „Ἐκτορ, νῆε Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

ἦ ῥά νύ μοί τι πλῆθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηλοῖητι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γάρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετάων.
 Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθοι ἀκού-

σας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσον δουρὸς ἐλῶν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκκλήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὅρμισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖται.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχέυατο πόντον ἐπὶ φρεῖ
 ὀρνυμένοιο νέου, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 „Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκκλήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἰπῶ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν οὔτινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δῖῳ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κόϊλας ἐπὶ νῆας,

σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσέλμονες ἀποδώσω,
ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 85

σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῳ·
καὶ ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγύνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ. 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὰ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνέστατο καὶ μετέειπεν
νεῖκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95

„ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἣ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἰσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἡμενοὶ αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὖτως. 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλὰ.
ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
„Ἀφραΐνεις, Μενέλαε διοτρεφεῖς, οὐδέ τί σε χροί
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ, 110

Homeri Ilias.

9

μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἐριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέλῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμοι ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴπερ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἐστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φήγησιν
 δήτου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος·"

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες, 120
 αἰσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἐπέλθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

„ὦ πόποι, ἣ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἣ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς. 125

ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἦδ' ἀγορητῆς,
 ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.

τοὺς νῦν εἰ πτώσσουντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοι τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσσίμαροι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

τοῖσι δ' Ἑρενθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὦμοισιν Ἀρηϊδόοιο ἄνακτος,
 δίου Ἀρηϊδόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναικες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ. 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορυφή ῥήγνυσκε φάλαγγας.

τὸν Λυκούργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτει γε,

στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὃθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὀλεθροὺν
 ἰσάσμε σιδηρεΐη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὑπτιος οὐδὲ ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄσσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι
 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλλίετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη,
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἰθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἔλθεῖν."

Ὡς νεΐκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. 161
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντες, θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενίδης, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἃν δὲ Θῶας Ἀνδραϊμονίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὐτὶς μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 170

„Κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσιν
 δῆτον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημῆναντο ἕκαστος, 176
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἰάντα λαχεῖν, ἦ Τυδεὸς υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλυν δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
 Αἰάντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γῆθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε 190

„ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τύφρ' ὑμεῖς εὐχέσθε Διὶ Κρονίῳ ἄνακτι

σιγῇ ἐφ' ὑμῶν, ἵνα μὴ Τρῳᾶς γε πύθωνται, 195

ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δείδιμεν ἔμπης·

οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίνεται,

οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως

ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἄνακτι 200

ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὶν μεδέων, κῦδιστε, μέγιστε,

δὸς νίκην Αἰάντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·

εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,

ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.“ 205

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχη,
 σεύατ' ἐπειδ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 θυμοβόρου ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοιὸς ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιώων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνὴ ἕκαστον, 215
 Ἔκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἐτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχλὸς κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Ἴλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στή ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα
 „Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἰσεαὶ οἰόθεν οἷος 226
 οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι ποντοποροῖσιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοὶ οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μήτι μιν ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε 235
 ἦε γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βῶν

ἀζαλέην, τό μοι ἐστί ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἱππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δῆϊφ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.“
 Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεῦτερος αὐτὲ
 Αἴας διογενὴς προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔσσην. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρεν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρυ μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν αἴ' ἀμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπесον, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἔγγελη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμηδὴν δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιεν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεῦτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδιησας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἰσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270

βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχοιμφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Δίος ἄγγελοι ἦδ' ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιος τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

„Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
 ἄμφω δ' αἰχμητὰ· τόγε δὴ καὶ ἰδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
 „Ἰδαί', Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσομαι πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥπερ ἂν οὗτος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔργχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὥς σύ τ' ἐὺφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
 αἵτε μοι εὐχόμεναι θείον δύσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὅφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
 ἥμῃ ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαινονόν. 306
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦλ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ὃ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτεύοντες σοῦν εἶναι 310
 Αἴαντι· αὐτὸν ἑτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔσσης. 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέσσει γέραιρεν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνῶσι καρηκομώοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχὰι δ' Ἀἰδὸσδε κατήλθον· 330
 τῷ σε χρὶ πόλεμον μὲν ἅμ' ἡοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος

οἰκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335
 τύμβον δ' ἄμφι πυρὴν ἕνα χεύομεν ἑξαγαρόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίμομεν ὥκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἱππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβροίῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων·“

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ, τετροχηῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἰπῶ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 δαίωμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ 351
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 [ἔλπομαι ἔκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].“

“Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο, 355
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
 ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δῃ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 εἴ ἄρα δῇ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοθὲν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·“

“Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 366
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὅφρ' εἰπῶ τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος· 371
ἡῶθεν δ' Ἴδαϊος ἱτὼ κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἰ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 376
κῆρμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
θοντο,

[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατον ἐν τελέεσσιν·]
ἡῶθεν δ' Ἴδαϊος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. 381
τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἀρης
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ο τοῖσιν
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

„Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
εἶπεῖν, αἰ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτήματα μὲν ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἡγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ὥφελλ' ἀπολέσθαι - 390
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοθεῖν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὗ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἶπεῖν ἔπος, αἰ κ' ἐθέλῃτε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς 396
κῆρμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἄμμε διακρίνῃ, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 399

„Μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδρουιο δεχέσθω
μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
ὥς ἦδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαίον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 405

„Ἰδαί', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔτι μεγάριον·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσέμεν ὥκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς.“

Ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄσφοδρον δ' Ἰδαίος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Ἀργεῖοι,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαίος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγέλιν ἀπέειπεν 416

στάς ἐν μέσσοισιν, τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὥκα,
ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανόεν εἰσαυιῶν· οἱ δ' ἤρτεον ἀλλήλοισιν.
ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἴα κλαλεῖν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,

ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἐρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔργετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα πολεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἄραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρουξαν, 440
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
ῥηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445
„Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα
γαῖαν

ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρ' αὖ λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη μεφεληγερέτα Ζεὺς
„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες. 455
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δέλσειε νόημα,
ὅς σεο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἠώς.
ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτὶς δ' ἡλύνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Αἴημοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλὰ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τόν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν, 474
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
 παινύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπέων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

· Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Θ .

Κ ό λ ο ς μ ά χ η .

Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος

ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἅκουον 4

„Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαιαι,
ὄφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε μήτε τις ἄρσῃ
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἢχι βάθιστοι ὑπὸ χθονὸς ἐσσι βέρεθρον,
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
τόσσον ἐνερεθ' Ἀΐδεω ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται' ἐπειδ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἰδέτε πάντες·
σειρῇν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θείαιαι 20
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίουνδε
Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλ' ἀπολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θυλάσῃ·
σειρῇν μὲν κεν ἐπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώ-
πων.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλ' ἀπολλὰ κ' ἀγόρευσε.
ὁπρὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένης οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

οὔ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται. 34
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις δυνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 40

Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὦκυπέτα, χρυσείησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυχτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀρέων, κατὰ δ' ἥερα πούλῳν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοιτο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμψα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 56
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠτγινυτο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 περὶ δ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει. 59

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώροι ξυυιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔρχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἐνθα δ' αἶμ' οἴωγῃ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὀφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

"Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέ-
 μνων,

οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἀργῆος·
 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος εἰτέρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ ἀτρίσσειν, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὀλεσσειν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 91
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτός περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

· ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
ἠπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβίσεο, ὄφρα ἴδῃαι 105
οἴοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ

κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.
τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ 109
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
εἰσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν. "

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδῃσε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἰφθιμοί, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
ῥάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοιντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδεὸς υἱός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα, 120
ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρον, 125
κείσθαι, ὃ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι

δὴν

ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν

Ἰφιδίην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡῦτε ἄρνες, 131
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·

δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θειοῦ καιομένοιο, 135
τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

„Τυδείδη, ἄγε δ' αὐτὲ φόβονδ' ἔχε μῶνυχας ἵπ-
πους.

ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή; 140
νῦν μὲν γὰρ τοῦτω Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
σήμερον· ὕστερον αὐτὲ καὶ ἡμῖν, αἰ κ' ἐθέλῃσιν,
δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἰφθιμος, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“ 144

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
„ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
Ἐκτῶρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων
Ἵ Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβέμενος ἵκετο νῆας.”

ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθονί.“ 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
„ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες·
εἶπερ γάρ σ' Ἐκτῶρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες
καὶ Τρῳῶν ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.“

ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραψε μῶνυχας ἵππους
αὐτὶς ἂν ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτῶρ

ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 160

„Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι

ἔδρῃ τε κρέασιν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήνῃ, ἐπεὶ οὐκ εἷξαντος ἔμειο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικάς 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρίς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τρίς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίου ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σῆμα τιθεὶς Τρῳέεσσι, μάχης ἐτεφυλκέα νίκην.

Ἐκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέλετο μακρὸν αὖσας

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Ἀρῶανοι ἀγχιμαχῆται,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

γιννώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο

ἀβλήχρ' οὐδ' ἐνόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῇν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι, 180

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηλοῖο γενέσθω,

ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς

[Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυχομένους ὑπὸ καπνοῦ].“

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλετο φώνησέν τε 184

„Ξάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε θῆε,

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλήν·

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὕμιν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔσθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190

ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἄσπιδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χροσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἅπ' ὤμουιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων 195
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονονχί νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων·

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ἦα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἤῤα 200

„Ὡ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἶγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην
 εἶπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοι, 205
 Τρῶας ἀπάσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδίῃ.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 „Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 οὐκ ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθεῖν ὁμῶς ἱππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἰλεῖ δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ νῆας εἵδας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.
 βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

ἦ δ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·

[ἡμῶν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαι

ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔϊσας 225

εἶρυσαν, ἡνορέη πῖσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]

ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγρητοί·

πῇ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,

ἄς, ὅπότ' ἐν Αἴμυνῳ, κενεαυχέες ἡγοράσασθε, 230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιρῶν,

πίνοντες κορητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,

Τρώων ἄνδ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος

στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν

[Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ]. 235

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων

τῇδ' ἄτη ἄσας καὶ μιν μέγα κῦθος ἀπηύρας;

οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν

ρητὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240

λέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικροήνηνον ἐέλδωρ·

αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,

μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα,

νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 246

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,

νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·

παρ δὲ Δίος βωμῷ περικαλλέει κάββαλε νεβρὸν,

ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὥς οὖν εἰδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυνθεν ὄρνις,

μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὕτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ εἶντων,

εὔξατο Τυδείδαι πάρος σχέμεν ὠκεας ἵππους

τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ῥιπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντες, θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐυναλῖω ἀνδρείφοντι,
 οἷσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 265
 Τεῦκρος δ' εἵκτος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 σιῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἰαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρος
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀλοτεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκειν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὐτίς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκει κρύπτιασκε φαιινῷ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἥδ' Ὀφελέστην
 Δαῖτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἅπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας· 279
 σιῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βαλλ' οὕτως, αἰ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα
 καὶ σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται

αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πολέεθρον,
 πρῶτ' τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ δ' ὄνω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχσεσιν 290
 ἢ ἐ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι·"

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
 „Ἀτρεΐδη κύνδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἰστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα·"

Ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυ-
 θίωνα,

υῖόν ἐϋν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνύα θεῇσιν. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐν κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός. 310
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόδ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἡνιοχῆα,
 ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου,

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς εἶντα
 ἵππων ἥνι' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίσθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ε' θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οὔστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἴκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 ἀνχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνετι,
 ῥῆξε δὲ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στή δὲ γυνῆς ἐριπὼν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίφρες ἐταῖροι,
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ Ὀϊος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσι· Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσεν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς· 336
 Ἴκτωρ δ' ἐν πρῶτοις κίε σθένει βλεμμαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἴκτωρ ὥπαζε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἴκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοὺς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογίου Ἄφης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦς ἔλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
Ἐκτῶρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἳ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σῴεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἦτοι οὐ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
εὐτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ Ἑρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,
ἣ οἳ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου, 371
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πτολίπορθον.

ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μῶνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδύσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο 375
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι
εἰ νῶϊ Πριάμοιο πᾶϊς, κορυθαίολος Ἐκτῶρ,
γηθήσει προφανέσδ' ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380

ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθνησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἡ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵππους
 Ἥρη· πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρυη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυνόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάξετο δ' ἔγχος
 βριδὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. 391
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπος τε,
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ἄτρυνε χρυσόπτρον ἀγγελεύουσαν

„Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα ἄντην
 ἐρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐσται·
 γνιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
 ὅφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅτι κεν εἶπω.“

“Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410
 πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπου
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον

„Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μάλνεται ἥτορ.

οὐκ ἑὰν Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
 ὦδε γὰρ ἠπεύλησε Κρόνου παῖς, ἥ τέλει περ 415
 γυνώσκειν μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαντοῖς
 ἔλκε' ἀπαλήθεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός
 [ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρί μάχηαι. 420
 Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅτι κεν εἴπῃ,
 ἀλλὰ σύ γ', αἰνотάτη, κύον ἀδδεῖς, εἰ ἐτέον γε
 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἐγχος ἀείραι].“

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 κῦτάρ' Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐρωγε
 νῶϊ ἑῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μῶνυχας ἵππους.
 τῇσιν δ' Ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κᾶπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδῆθεν ἐϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπος.
 αἱ δ' οἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφάνεον οὐδ' ἔρέοντο· 445

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε

„Τίφθ' οὕτω τετήσθου, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην καμέτην γε μάχη ἐνὶ κυδianeίῳ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄπτοι, 450
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.

σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.
ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν

οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
ἂψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμνξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει 460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

„Αἰνότητε Κρονίδη, ποίου τὸν μῦθον εἶπες.

εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται. 465

[ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470

ὄψαι, αἱ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·

οὐ γὰρ πρὶν πόλεμον ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἐκτωρ,

πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475

στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]

ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω

χωομένης, οὐδ' εἰ κε τὰ νείατα πείραθ' ἔκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφές.
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
 σκυβομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναι ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασίῃ τρώλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἔρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινηέντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύνων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δοῦρός
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρούσεος θῆε πόρκης, 495
 τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα

„Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην νῆας ἑὸν ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα ἑὸν ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἔδωδὴν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἱφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἶνίζεσθε,
 σίτον ἑὸν ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἡριγενεῖης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,

μὴ πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἶκοδι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύντῃαι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα κακόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω, Τρωῆς μεγαλήτορας, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ἵγρῆς, εἰρημένος ἔστω
 ἱὸν δ' ἥοῦς Τρωέσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἔλπομενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθ' ἐνδε κύνας κηρεσσιφορήτους.
 [οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶν δ' ὑπνοτοὶ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἰ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαίσεται, εἰ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μεῖνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἥελίου ἀνιόντος ἐς αὖριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις ἥματα πάντα,
 τιολμῆν δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδ'· κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἱφια μῆλα 545
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσας ἑκατόμβας.]
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἰσω
[ἦδειαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दातेόντο, 550
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελῶ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανευσ παῖσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰ-
θήρ,]
πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποι-
μὴν·

τόσσα μεσηγνὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
Τρῶων καϊόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλίοθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἑκάστω
εἶατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον Ἥῳ μῖμνον. 565

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Διτὰί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἔχε φύξα, φόβου κρυόνεντος ἑταίρῃ,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνεται ἰχθυόεντα,
Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τώτε Θρήκηθεν ἄητον, 5
ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἄλα φύκος ἔχευαν·
ὥς ἑδάλζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.
ἶξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνωνι
ἴστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
οὗτ' οὐδ' Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, πειθώμεθα πάντες·

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
οὐ γάρ ἐτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυνάγνιαν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν. 30

ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δανικοῖσιν,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 36

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὗτοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει υἷας Ἀχαιῶν 40

ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις;
εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
ἰστάσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ].

ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 45
εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ ἐλλήλουσμεν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 51
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότης Νέστωρ

„Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
οὕτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἢ μὴν καὶ νέος ἐσσι, ἐμὸς δέ κε καὶ πάς εἰς
ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σείο γεραίτερος εὐχόμαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διῆξομαι· οὐδὲ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρου ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄρουσιν·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδείξῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι ὅς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλευσῇ· μάλα δὲ χρεῶ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήλοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νῦξ δ' ἦδ' ἡὲ διαρραΐσει στρατὸν ἡὲ σαώσῃ.
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλῦον, ἦδ' ἐπί-
 θοντο.

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἀρης,
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηῖπυρόν τε,
 ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
 ἐπὶ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
 κοῦροι ἅμα στείχον, δολὶχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἑολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90
οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95

„Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθῃ.
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἔξετι τοῦ ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
εἰξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσι τε μελιχίοισιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
ἁσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμκασε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερεῖσι ἅποινα. 120
ὕμιν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,

ἔπι' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους
 πηγυῖς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήτος εἴη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μῶνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτὸς
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι, 135
 νῆα ἄλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν θατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἳ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλῃα δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις ἦν ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν, 150
 Φηράς τε ξαθίας ἠδ' Ἀνθειαν βαθυύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγυς ἁλὸς, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω — Ἀἰδῆς τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἦδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκ ἐτ' ὄνοσιά διδοῖς Ἀχιλλεῖ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα δειφίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε, 171
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἱ κ' ἐλεήσῃ.

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν δ' ὕσον ἦθελε θυμὸς,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλλων ἐς ἑκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν ὥς πεπύθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομενῶ γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185

τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναϊτὸς ἦστο σιωπῇ, 190
δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰδῶν.
τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτη δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
λεὺς

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος ἐνθα θάασσεν.
ὣς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
„Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα
χρεῶν,

οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔσονται.“
ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεὺς.
ἴσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν· 200
αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς εἴonta
„Μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νῆε, καθίστα·
ζωρότεροι δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάρρῳ.“

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέλθεθ' ἐταίρῳ.
αὐτὰρ ὄγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ, 205
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄλος καὶ πλοῖνος αἰγὸς,
ἐν δὲ σὺδὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλνίαν ἄλοιφῃ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνει δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεὺς.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρεν,
πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς. 211
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
πάσσε δ' ἄλῳς θείλοιο, κρατενυτάων ἐπαείρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν, 215

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμειν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύης θείοιο
 τοίχον τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει 219
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δαΐδεκτ' Ἀχιλλῆα
 „Καίρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς, 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰδυρόωντες
 δεΐδμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἑυσσέλμους, εἰ μὴ σύγε δύσσαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδὲξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴν δὲ ἐλύσσα δέδυνκεν.
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ διαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκίψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηλώσειν παρὰ τῇσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεΐδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
 ὅλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἐσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ. 251
 ὦ πέποι, ἣ μὲν σοίγῃ πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 ἑτέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στηθέσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἐριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μάλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήτος εἴη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδα, ἣς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἐσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα
 κούρη Βρισηὸς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἢ δὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη, 285
 ὃς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγασθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μέλλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἐπτα δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ἰαθίας ἥδ' Ἀνθείαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 παῖσαι δ' ἐγγυὺς ἁλὸς, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε θωπύνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλῳ.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλείαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν
 ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,

ἥπερ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μὴ μοι τρύξητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἰδάο πύλῃσιν
 ὃς ἔτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἰπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἐμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηϊοσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς.
 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ, 321
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μαῖσταν', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνιους νύκτας ἱαυον, 325
 ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 ὁῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τῶν ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπίσθι μένων παρὰ νηυσὶ θεῶσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκει.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων 336
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ νόκοιο;
 ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

ἱνὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τῇ
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας ἔλαιο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μεν πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆλον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμεῖν,
 καὶ δὴ τείχος ἔδαιμε, καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσων ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἐμμυνε, μόγισ δέ μεν ἐκφυγεν ὄρμην
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίω, 355
 αὐρίων ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλαδε προερεύσω,
 ὄψεται, ἣν ἐθέλῃσθα καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἥρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἥματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἐρρων
 ἄλλον δ' ἐνθὲνδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσδ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν
 αὐτίς ἐφρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. - τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἰ τινὰ πού Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν,
 ἀλλ' ἐν ἀναιδείῃ ἐπιειμένος - οὐδ' ἂν ἐμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλῃς δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος 376
 ἔρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἰσῃ.
 οὐδ' εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἰῖθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστην
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἰ μοι τόσα θυίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνης τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει· Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίξοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οὔτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρον ἐκτῆσατο Πηλεὺς· 400
 σὺ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τὼ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάβνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι. 405

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵπια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λεισθή
 οὔθ' ἔλετῇ, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἶκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἄν τοις ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἶκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
 Ἰλίου αἰπυνῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγέλιην ἀπόφασθε - τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων -
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόφ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη.
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος. 426
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἅμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 οφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω." 429
 "Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δὶε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ δοῇσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην

ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φυλῆς Ἀγαμέμνονι πέμπεν
νήπιον, οὐπω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
τοῦνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείτο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλωμι
λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός, 445
γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβῶντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἶψα ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρεις γέροντα.
εἴη πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὄρσθεις
πολλὰ κατηράτο, στενγερὰς δ' ἐπεκέκλει· Ἐρινὺς,
μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν, 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Πελοσεφόνεια.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὅξῃ χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἡ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
πολλὰ δὲ ἱφία μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαίστοιο,
πολλὰ δ' ἐν μεγάροισιν αἶψα πάντες τοῖς υἱοῖσιν

εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννὴ,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίου αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναικάς.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ' ὥσει τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μούνου τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκας ἅμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς θάψ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἴνου ἐπισχών.
 πολλὰκι μοι κατέδενσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἄλσγεινῃ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασσαν θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χοῆ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βλῆ τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶς ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

καὶ γάρ τε Αἰταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοι,
 χῳλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἦ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἐκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ Ἄτην ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπίσθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει, 516
 οὐκ ἂν ἐγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
 ὑπέστη,

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθύμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 θωρητοὶ τε πέλοντο παρὰρρητοὶ τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάρϊζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρητὲς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὤρσεν
 χωσαμένη ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δίου γένος, ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκεν ἔδων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρητόρας ἄνδρας ἀγείρας 544
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη πάνροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἀμφὶ σὺνὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τεύχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 561
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκνόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνὴρ πασε Φοῖβος Ἀπόλλων -

τῇ ὄγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσιων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἐκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπουν δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὁππόδι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλῆς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδιοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος νῖον·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀνάνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζωνος παρὰκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδές, ὅς' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἐντὲ ἐδύσσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμᾶρ
 εἰξας ὧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαλκίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δῴης,
 οὐκ ἐθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν." 600

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραίε, διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵση,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσὸν' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ μοι σύγγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χορῇ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ. 615
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 ἐννῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἥοι φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν." 620

Ἦ καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίαιτο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῇ 625
 τῇδε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

χρη μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ εἶντα,
 οἷ που νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμὸν
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων 630
 τῆς ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίμεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποινὴν ἣ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ὃ· ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
 ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' Ἴλαον ἐνθεο θυμὸν,
 αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἵμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' εἶμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

ἦ Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσαομυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἐρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὥσει τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργεῖους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὄϊω. 655

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδὲ μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάροχος. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκυῖρον ἐλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαι γενοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσείοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ἣ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήτου πῦρ,
 ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 675

Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅππως κεν νῆάς τε σώψῃ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὐστέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύνοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἷδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αίας καὶ κήρυκε δύνω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται 691
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν]
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὁψέ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μῆδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίησιν ἐνήκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἥ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἄν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 711
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶροι ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολωρία.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, मुलाकῷ δεδμημένοι ὕπνω·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡὔκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἑχάλασαν
 ἢ νυφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκινὴ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχῃς Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίας, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδῖον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, 11
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλίοθι πρός,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθυέλυνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ'· εἰόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἰ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 Ὡς δ' αὐτὼς Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε — μή τι πάθοιεν 26

Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὕγρην
 ἡλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυπεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὐρ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθῶν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 „Τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῳάεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκαρδὸς ἔσται.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεῖς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσῃ
 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε δῖφίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 [ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μῆσατ' Ἀχαιοῦς.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα κάλεσσον,
 δίμψα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσι 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοιο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενεὺς ὀπάων

Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος 60
 „πῶς γάρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
 κῦθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδωγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
 ἢ ἐθέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „αὐθι μένειν, μὴ πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθαι, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μῆδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἅμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαιινὴ τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναλόλος, ᾧ ῥ' ὁ γεραίος
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρπε γῆραι λυγρῷ.
 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐνετο μῦθῳ

„Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τίς τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τίς τιν' ἐταίρων;] 84
 φθέγγεο, μῆδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένῃ καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90

πλάξομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτεται, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἰ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἰκάνει, 96
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβέλομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἅτ' αὖ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴται· οὐδέ τι ἴδμεν, 100
 μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιυήσωσι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἰ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἡδ' Ὀδυσῆα
 ἡδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἰ τις καὶ τοῦσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ εὔντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσῃ, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὅφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 ἰσσοόμενος· χρεῖά γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὀκνῶ εἰκὼν οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέσθη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάῃς.
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων 126
 ἐν φυλάκεσδ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι."

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἐπεῖτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „οὕτως οὕτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθῇσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ." 130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἄμφι δ' ἄρα χλαῖναν περυνήσατο φοινικόεσσαν,
 διπλῇν, ἑκταδίκην, οὕλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

πρωτὸν ἐπεὶ Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 φθιγεῖν ἄμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον εἶπεν 140

„Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθαι
 νύκτα δι' ἀμβρουσίην, ὃ τι δὴ χρεῖά τόνος ἵκει;"

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἐπεῖτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβέηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἐπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐρείρομεν, ὅντ' ἐπέοικεν
 βουλάς βουλευέειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι."

Ὡς φάθ', ὃ δὲ κλισίῃνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἄμφι δ' ἑταῖροι
 εὖδον, ὑπὸ κρασίῳ δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρωθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥστε στεροπῇ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃγ' ἦρως

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παροστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ,
λάξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε νεῖκεσέ τ' αὐτην

„Ἐγρεο, Τυδῆος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωταις;
οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμάῳ πεδίοιο 160
εἵται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἔξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ
„ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀνύμουνες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
ἰλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖ᾽ ἀβέβηκεν Ἀχαιοῦς.

νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Ἀχαιοῖς, ἢ ἐβίῃναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον – σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος – εἰ μ' ἐλεαίρεις.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὁμοῖσιν ἐέσματο δέσμα λεόντος
αἰδωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρωες.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἄγρομένοισιν ἐμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὖρον, 181
ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
ἐρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·

ὥς τῶν νηδύμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων ἄτοיעν ἰόντων. 188
 τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]

„Οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν'
 ὕπνος

αἰρείτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαροῷ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνετο χῶρος
 πιπτόιτων· ὅθιεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ
 ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυπεν. 201

ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιτο' ἔῳ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους 205

ἔλθειν; εἰ τινὰ που δηῶν ἔλοι ἐσχατόωντα,

ἢ τινὰ που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

ἄσσα τε μητιώωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν

αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι

ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·

ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅν δώσουσι μέλαιναν, 215

θῆλυν ὑπόρρηνοι· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,

αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἑόντων, 221
Τρώων· ἄλλ' εἰ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σὺν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθειλον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἦθελέτην Αἰάντε δὴ ὄνῳ, θεράποντες Ἄρης,
ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦθελε Νέστορος υἱός,
ἦθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἦθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθαι, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἄρειῳ
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσειαι αἰδοὶ εἰκων,
ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιοι, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·

εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἦώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῳήχηκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.“

Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες - τὸ δ' εὖν παρὰ νηϊ λέλειπτο -
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταίτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰξῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἧδὲ φαρέτρην 260
 καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθὲν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήλου εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι· 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη
 „Κλυθὶ μὲν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἶετ'
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδὲ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐὺκλεας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.“

Δεύτερος αὐτ' ἠράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτῶνη·
 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείδῃ δίῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἅψ' ἀπιὼν μάλα μέμμερα μῆσατο ἔργα
 πᾶν σοι, διὰ θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἰδμήτην, ἣν οὐπὼ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο, 296
 βάν ῥ' ἱμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἅμ' φόνον, ἅν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῳᾶς ἀγήνορας εἰλᾶς Ἔκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἄριστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν
 „Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκνπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πνθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀθηκότες αἰνῶ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὅρα πάντες ἀκὴν ἐνένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακὸς, ἀλλὰ ποδῶκης·

αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὃς ὅα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον εἶπεν

„Ἑκτορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθέσθαι. 320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον
ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης.

τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι 326

βουλάς βουλεύειν, ἣ φευνγέμεν, ἥ μάχεσθαι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ
ὁμοσσαν

„Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330

Τρῳῶν, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεσθαι.“

Ὡς φάτο καὶ ὃ' ἐπλόρκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρό-
θηνεν.

αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, 334

κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,

βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελ-
λεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποΐσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,

βῆ ὃ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

διογενὲς Ὀδυσσεὺς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340

„Οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,

οὐκ οἶδ' ἣ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,

ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθυηῶτων
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν προῶτα παρεξελθεῖν πεδίον
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθήησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ·“

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρὲς ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὕσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται 351
 ἡμιόουν – αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον –
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔσθῃ δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων λέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γυνῷ ῥ' ἀνδρας δηΐτους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἰψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπαίγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμηκώς,
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεισθαι φυλάκεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἐμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης 369
 ἦ Ἐ μὲν, ἢ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὕλεθρον·“
 Ἡ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐϋξου δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔσθῃ τάρβησέν τε 374

αίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων -
 ὅς ὑπαὶ δειλούς. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 ὅν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ
 ἔνδον

ὅς τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 ὃν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

ῥοσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἐρχεαι οἷος 385
 α δι' ὄρφναιήν, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 να συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;]

Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;
 ὃν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα Δόλων—ὑπὸ δ' ἔτρεμε
 γυῖα — 390

λῆσιν μ' ἄτρησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 οἱ Πηλείωνος ἀγανού μώνυχας ἵππους
 μιν κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 εἰ δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ὦν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
 ὑλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ, 396
 ἡ χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι θαμέντες
 οὐ βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 α φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ·

ὃν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 ἄ νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμάλετο θυμὸς, 401
 οὐδ' Ἀλακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἄσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,

ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξων· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσω τε μητιώωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμῶασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτὼρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θελου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρωαι, ἥρωας,
 οὔτις κεκριμένη ἔνεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρῃσι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι 420
 εὖδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσιν φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἴεται οὐδὲ γυναικες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς

„πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὖδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δειπνέ μοι, ὄφρα δαίω.“ 425

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλός Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοι τε Πελασγοί. 429
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἐσχατοὶ ἄλλων·

ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἡιονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταδιητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἔμελο,
 ἥε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἥε καὶ οὐκί. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατεροῦς Διο-
 μῆδης

„μη δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἔσθλά περ ἀγγέλλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἡμᾶς.
 εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν ἀπολύσομεν ἥε μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἥε διοπτεύσων, ἥ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.“

Ἢ καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσου ἔλασσειν
 φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε· 455
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δορυ μακρόν·
 καὶ τὰρ Ἀθηναίῃ ληϊτιδὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 460
 ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα

„Χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθρου ὑπόσ' αἰέρας 465

θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθιλήας ὄξους,
 μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀθηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὐ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 „Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χορῇ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὦρονυ' αἰκῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485
 αἶγεςιν ἢ ὄτρεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδεὸς υἱός,
 ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνε. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 ὅντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερούσα-
 σκεν,

τὰ φρονέων κατὰ θυμον, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι 491
 δεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσαν γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδεὸς υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπῆνυρα * 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη

[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάτς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμαῖσι καὶ ἐξήλανυνεν ὄμιλον
 τόξω ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥόλφησεν δ' ἄρα πιφανύσκων Διομήδεϊ δίφρ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἐρδοί,
 ἢ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἔξερῦοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἰς ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγῦθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

„Νόστου δὴ μινῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πούλιν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόοντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὥς ἰδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὥμωξεν τ' ἄρ' ἐπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὥρτο κυδοιμὸς
 θινόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσος ἄνδρες βέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἐρυνξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θεορῶν ἔναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε φώνησέν τε
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
 αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δειδονίκα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“

Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοί. 540
 καὶ ὃ οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἐπεσσί τε μειλιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡέλιου.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ, γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἀλλ' οὕτω τοίους ἵππους ἶδον οὐδ' ἐνόησα. 550

ἀλλὰ τιν' ὕμμ' ὅτω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 556
 ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤεπερ οἷδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραίε, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,

Θρηϊκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν, 561
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.“

“Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μῶνυχας ἵππους
 καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὃφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
 ἑσβάντες, κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἐς ᾧ ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ' Α.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοιο
 ὠρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτε' νηϊ μελαίνῃ, 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἶρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτε' χειρῶν.
 ἔνθα σταῶς ἥϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρδι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.]
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείλους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
 πενῦθετο γὰρ Κύπρουδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἐμελλον·
 τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἰκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δρᾶκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἱρισσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἅτᾳρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεῖοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦρην,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐέκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦεν μέλανος κυάνοιο. 35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο ὄράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἐνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἰσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶθι πρό. 50
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρουίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἐέρσας
 αἶματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἐμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προτάφειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀνύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὅς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δίοι
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιόεντα,
 ὥς Ἑκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμπ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 65

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν

ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἔτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λυκοὶ ὥς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἴῃ γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἥχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 [πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν, 81
 ἡσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
 Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δείπνον 86
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἔμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥῆξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλῆξιππον.
 ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὃ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρξίζων,
 υἱὲ δ'ὺα Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἡμιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὐς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
 γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης·νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἶπερ τε τύχησι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναται σφιν
 χροαισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦρξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' οἰμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χροαισμεῖσθαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμη,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦπερ δὴ δ'ὺο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὠρτο λέων ὧς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθη 130
 „Ζῳῆρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

Ὡς τῶγε κλαίοντε προσανυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν
„Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νύεες ἐστὸν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ, 140
αὐτὶ κατακτείνειαι μὴδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς αἰεκέα τίσετε λῶβην.“

Ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥςε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη.
Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμὰ ἐξενάριξεν, 145
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἐσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλον.
τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
ἵππεις δ' ἵππηας – ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κούρη
ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδονποι πόδες ἵππων –
χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἶεν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ· 155
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρροϊζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κούρης

ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἴεμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ καλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σχαιᾶς τε πύλας καὶ φηγρὸν ἵκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σει·

ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφρεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφέβοντο,
 πολλοὶ δὲ προηγεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἐκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χειρσί· περιπρὸ γὰρ ἔρχετ' ἔθνην. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἄστεροπὴν μετὰ χειράν.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν 185
 „Βάσκέ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μεν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλξέω
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται
 δῶν τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

εὐρὺ νιδὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
„Ἴκτορ, νῖε Πριάμοιο, Δὺ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέτν τάδε μυθήσασθαι.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρας Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναιέροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μύρνασθαι δηλοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰὼ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
Ἴκτορ δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ σιρατὸν ὄχκετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγριφε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύνναντο φάλαγγας. 215
ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάν-
των.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια ὑόματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἦ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡϋς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θορήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
Κισσῆς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἑόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον
αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225

αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλουδίει· 230
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἐνερθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
 καὶ τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥστε λῆς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῆ' ἀνέχνα, λῦσε δὲ γυῖα· 240
 ὥς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλ' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀττηνορίδης, κρατερόν ῥα ἐπένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον

ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτε πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυνί· 260
 τοιοῦτο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἰσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἐγχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἶμ' ἐτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἔξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξείαι δ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὅξυν γυναιῖκα,
 ὄριμν, τό τε προΐεισι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὅξει' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἔς δ' ἴφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνῶς 275
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἰασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

Ὡς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνονται δὲ νέρθε κονίῃ,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρῶσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 285

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μῶνυχας ἵππους

ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὐχος ἄρῃσθε.“ 290

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας

σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺ καπρίῳ ἢ λέοντι,

ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦ Τρῶας μεγαθύμους

Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἄρηι. 295

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,

ἦτε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἄσατον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον

Δισυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.

τοὺς ἄρ' ὃγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστάο Νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·

πολλὸν δὲ τρήφι κύμα κυλίνδεται, ὑπόσε δ' ἄχνη

σκιδνυται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·

ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,

καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί, 311

εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεὺς

„Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἐλεγχος

ἔσσεται, εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

ἡμέων ἔσσεται ἦθος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἡέπερ ἡμῖν.“

Ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἱππων ὥσε χαμᾶζε, 320

δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοιοῦτον ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἐπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαιυσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσῃτον· 325
 ὥς ὅλεκον Τρῶας παλιννοσμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
 οἷε δῶα Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Τπείροχον ἐξενάρϊξεν. 335

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάρϊζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἄσαστο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχειν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' οἷον νόησε κατὰ στήχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα

„Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἐγχος, 349
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν,
 ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῷ χαλκός,
 οὐδ' ἔκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὴ ἔριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσειτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὃ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θῆν' σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἰ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.“

Ἡ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἰνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἄμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα

„Βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
νεῖατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι. 381
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οὔτε σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
„τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἄγλαῆ, παρθενοπῖπα, 385

εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἴοι.
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὖ
οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι ἢ πάς ἄφρων
κοφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδαν
ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπὶ
ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἷψα τίθῃσιν
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρὰ
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρ
πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικες·“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς
ἐλθὼν

ἔσθη πρόσθ'· ὁ δ' ὕπισθε καθεζόμενος βέλος
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγ
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθητο γ

Οἴσθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις α
Αργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάν
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυ
„Ὡμοὶ ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν

φέβωμαι

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ δίγιον, αἱ κεν ἀλώ
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κ
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο
ὅς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλητ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλ

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυνθον ἀσπιστά
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέν
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζ
σεύωνται, ὁ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

θήγων λευκόν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἰσβονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα,
 ὥς ἦα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφριλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺν ἐπάλμενος ὀξείῃ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰξάντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀροσφῶ· 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε
 δουρί,

αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στήθ' δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ὡ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἡδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔτσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστα,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασει
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γυνῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἳ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκου πρὸς μῦθον ἔειπεν 440
 „Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὕλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῷδ' ἐσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.“ 445

Ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει.

τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξεν
ᾠμων μεσσηγνύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς

„ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νῆε δαΐφρονος, ἱποδάμοιο, 450
φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας
ἄ δειλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
ᾠμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.

αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455

Ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χρυὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460

αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
τρὶς μὲν ἐπειτ' ἥϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
τρὶς δ' ἄλιν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος.

αἷψα δ' ἄρ' Αἰάντα προσεφώνεεν ἔγγυς ἐόντα

„Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465

ἄμφι μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκει' αὐτῇ,

τῷ ἱκέλῃ ὥσεί ἐ βιώατο μοῦνον ἐόντα

Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

ἀλλ' ἵομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470

ἔσθλός ἐών, μεγάλη δὲ ποδὴ Δαναοῖσι γένηται.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

εὗρον ἐπειτ' Ὀδυσῆα δίφιλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ' ὥσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν

ἄμφ' ἑλαφον κεράον βεβλημένον, ὅντ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475

ἰφ' ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἥλυξε πόδεςσιν

φεύγων, ὅφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·

κντὰρ ἐπειδὴ τήνγε δαμάσσεται ὤκυνς ὀϊστὸς,

ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 αἴσσων ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον, 485
 στή δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἕξαρ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρῳέσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 νῦτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην. 491
 ὥς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ θρυῖς ἄζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
 ὥς ἔφραπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας. 496
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἴκτωρ
 πεύθειτ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνато πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.

Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ρέζων
 ἔγχει θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιόδδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 ἀντίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὁχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστα· ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
[λοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν].“ 515

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπὶθῆσε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὁχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῳᾶς ὀρινομένους ἐνόησεν
ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
„Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἔσχατιν πολέμοιο δυσηγέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῳᾶς ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμῶνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἄμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοὶ τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
ὄϊμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιοὺς,
στεῖβοντες νέκυσσιν τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἄξων
νέρθην ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δῖφρον,
ὥς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἐβαλλον 536
αἷ' ἐπὶ ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτετο δύναι ὄμιλον
ἀνδρόμορον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
ἔργει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἶαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷθ', ὅτ' ἀμείνουσι φωτὶ μάχουτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψέλυγος ἐν φόβον ὤρσει·
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηροὶ ἰοικώς, 546
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλλύγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι 550
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουνσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσπε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἦ ᾧθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 556
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦ'νε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ θίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβήσαστο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἑάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ δ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορῆσαστο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρώες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων· ὅτ' ἐδὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγνύ 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπανρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
 στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φανυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 581
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἴστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἧῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στῇτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδὲ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
 εἰσορῶν πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν,
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθελγᾶμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός 605
 „Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμετο;“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„Διὲ Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν ὅτω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
λίσσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. 610
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τάγ' ὀπίσθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦναι.“ 615

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεθ' ἐταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
ἔξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θιν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἔς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζου.

τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῷ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγάλῃτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἦ σφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐνῆστον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάναον, ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῷ ὄφου, 630

ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρῦσαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκνύα θεῇσιν

οἴῳ Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν
 κνήσῃ χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὠπλίσσε κυκείῳ.
 τὰ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δόψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θυρήσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον

„Οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφεῖς, οὐδέ με πείσεις
 αἰδολὸς νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθῆσθαι
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὅρῳ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλλῆι.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφεῖς, οἷος ἐκείνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερός Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῳ]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἥγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μὲν εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δητοῖο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερῶ; – οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἰθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη, 670

ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὅς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶτρεσαν ἀγροῖῳται.
 ληϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πευτήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλῃα πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πευτήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἤλασάμεσθα Πύλον Νηληϊόν εἰσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγῆθαι δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἱμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὀφειλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν. -
 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηληϊος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλουτο. -
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. - 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἐμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 καίσχεθε, του δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων

τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἤδ' ἐργῶν
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαίτρευσεν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μῶνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
 ἔστι δέ τις Θρῳόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, 711
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλον ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἐννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἰδμεν πολεμῆτα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μέλαιμεν Ἡῶ δι' ἄν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἐνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἀγέλαϊν,
 δόρπον ἐπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος 731
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης·

εὔτε γὰρ ἥελιος φραέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθαι μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἢ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ,
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρου ὀρούσας
 στήν φη μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ θαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερί πολλῇ.
 ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθαι διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἐντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσामεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἐνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνην.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ ἀπο Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἵποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἢ μὲν σοίγε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶϊ δέ τ' ἐνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβοτείρην. 770
 ἐνθα δ' ἔπειθ' ἦρῳα Μενόϊτιον εὖρομεν ἐνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πύονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τεροπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἰδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοισι ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
 λεύς,
 εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμῳ ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων· 784
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧ δ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος, Ἄκτορος υἱός
 ἑτέκνον ἐμόν, γενηῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυνκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ· 789
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺν δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταυτ' εἰποῖς Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κε πίθηται.
 τίς δ' οἷδ' εἰ κέν οἱ σὺν θαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθῇ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταῖρον.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείναι
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἷ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι·

καὶ τοὶ τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
αἱ δὲ σὲ τῷ ἰσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆιοι νῆες Ἀχαιῶν 800
τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
[ῥεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ᾧσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.]“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύης θείλοιο
ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
εὐθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διογενὴς Εὐαίμωνίδης, κατὰ μηρὸν ὄιστῶ, 810
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
ᾧμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 815

„Αἰετοὶ, Ἀναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς,
ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦνδα
„οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλαρ' Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὄιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν

νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε, 830
 ἐσθλὰ, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χοητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 „πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ'
 ἦρωες;

ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῇ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.“

Ἥ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἐνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπευκὲς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν 846
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἐσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο μ α χ ι α .

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 ἰατὴ Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν

εὐρύ, τὸ ποιησαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ ταφρῶν 5
 ἦλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτάς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆάς τε θοάς καὶ ληΐδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι Ἀχιλλεὺς 10
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιοῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος διός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάργια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννημαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
 συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλου τεῖχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρέλιναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοὶ,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἱεν καλλίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὅπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θεσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπὴ τε δεδῆει 35
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πυργῶν

βαλλόμεν' Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι θαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἔκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὅγ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἄελλη. 40
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κᾶπριος ἥδ' ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορὴ δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἰκονοῖ στίχας ἀνδρῶν·
 ὥς Ἔκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ τίς ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρημέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὔτ' ἄρ' ὑπερθυρέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέειν ἡρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν. 59
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς
 „Ἔκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγροὶ ἡδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλήερα περᾶν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ,
 ὀξέες ἐσταῖσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' οὐπὼς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἱεὶ ἀρήγειν,

ἢ τ' ἂν ἐγὼν' ἐθέλοιμι καὶ ἀντίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλῖωξις δὲ γένηται 71
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄσπορρον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται·"

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπή-
 μων, 80

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 νῦδ' ἐ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον
 ἡμιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ' ἶσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἳ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεύχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος θεοειδής,
 νῆε δ' ὧς Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἦρως, 95
 Ἀσῖος Τρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρουν ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο,
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷγε δ' ὧς Ἀντήνορος νῆε,

Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηθῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ
 πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἐτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ' Ὀρτακίδης ἔθειλ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψε
 ἔργῳ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδαιο.

εἶσατο γάρ νηῶν ἐπ' ὕριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἰ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκληγόντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρου ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντήα, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ. 130

τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑέτον ἥματα πάντα,
 ῥίξουσιν μεγάλησι διηνεκέσσ' ἄραρυντα·
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνοι ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θωῶνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἰτῶντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσιν ἰοικότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰτῶντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκνύορων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἐραξε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιάοντα δοιήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῳάων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὐὸν αὐτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε ὦμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ

Ἄσιος Ὀρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠῦδα

„Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιοὺς 165
σχῆσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ ἐμέλισσαι
οἰκία ποιήσωνται ὁδῶ ἐπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἔνδρας θηροητήρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
ὥς οἷγ' οὔκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴν ἔοντε
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἁλῶναι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι
αργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι. 176
πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδάες πῦρ
λάβνουν. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀγνύμενοί περ, ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχεῖατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπιδάι πόλεμον καὶ δημοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ 185
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρης,
Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
αὐτίς δ' ἐκ κολεοῦ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυ 190
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
πληξ' αὐτοσχεδίνην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πονυλβοτείρῃ.

"Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρω.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινήντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐπω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιῇ
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλου ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς
 „Ἑκτορ, αἶε μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν 211
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἰόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶεν ἀέξειν·
 νῦν δ' αὐτ' ἔξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Ἀναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀτομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινήντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἶπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξομεθα σθένει μεγάλῳ, εἰζῶσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρα ναῦφιν ἑλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα 225
 πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ

χαλκῷ δηώσουσιν, ἄμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἶδεῖν τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἔκτωρ 230

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
 ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδ' ὃν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ,
 ὃς κέλει Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τῆν γ' οἶωνοῖσι τανυπτερυγέσσι κελεύεις
 πειθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἧῷ τ' ἡέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἡερόντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἶπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμεν.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτος ἀφῆξαι, ἥέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν. 255
 τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν

ῥήγνυσθαι μέγα ταῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οὔρ' ἀνέρουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξιν. οὐδέ νῦν πῶ Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἴγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηλοῦς ὑπὸ τείχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἰάντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον. ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἐξοχος ὅς τε μεσῆεις
 ὅς τε χειρώτερος, ἐπεὶ οὐπὶ πάντες ὁμοῖοι 270
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἐπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
 τετράφθῃ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι ἐλέεσθε,
 αἱ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νείκος ἀπωσαμένους δηλοῦς προτὶ ἄστρ' ἰέσθαι.“

Ὡς τῷγε προβοῶντε μάχην ὦτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὦρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἐμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πλοῖνα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολίης κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσέ λίδροι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς.

βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' αὖν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290

τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,

εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηθόνα μητίετα Ζεὺς

ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἐλιξιν.

αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἐσχέτο πάντος' εἶσεν,

καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295

ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς

χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκείν περὶ κύκλον·

τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δῦο δοῦρε τινάσσων,

βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς

δηρὸν ἐη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ. 300

μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·

εἶπερ γάρ χ' εὗρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἀνδρας

σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,

οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος, ἦ καὶ αὐτὸς 305

ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·

ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηθόνα θυμὸς ἀνῆκεν

τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.

αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο

„Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν

ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώωσιν;

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,

καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀμούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315

ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστελερῆς ἀντιβολῆσαι,

ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων

οὐ μὰν ἀκλῆεις Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν

ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα

οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιγδέα ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἔσθλη, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχῃν ἐς κυδιάνειραν. 325
 νῦν δ' - ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφ' ἐστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φρυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι -
 ἴομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν."

"Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθυσεν.
 τῷ δ' ἰδυὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἰδοίτο
 ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῦω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθιεν ἰόντα,
 ἐγγύθην· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωναῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακῆων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπ' ὤχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν. 341
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προῖει κήρυκα Θωῶτην·

„Ἐρχεο, δῖε Θωῶτα, θίεων Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὣδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγροὶ, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνοσ καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς." 250

"Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἳ κῆρυξ ἀπίθυσεν ἀκούσας,
 βῇ δὲ θίειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηυδα
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετewo διοτρεφέος φίλος υἱός 355
 κείσ' ἱμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσθον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὣδε γάρ ἐβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ξαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἱτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 365
 „Αἴαν, σφoῖ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομή-
 δης,

ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱπὶ μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.“

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὅπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεῦκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, – ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο –
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἱφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάρυμον,
 μαρμάρω ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἐμβαλ' αἶφας,

θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἰοικῶς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ δ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπηθοντι δ' ἄχος γένετο Γλαῦκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἔσπόμενος πέσε δουρὶ
 προηγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 396
 Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τείχος ἐγυμνωθή, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰὼ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνεσσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐργεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπ' ἄλ' ἰος· οὐδ' ὅγε ἀμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιζάμενος Λυκίοισιν

„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμω περ ἑόντι, 410
 μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

Ὡς ἐφάθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415

τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἱφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δανσοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥστ' ἄμφ' οὔροισι δὴν ἄνερε δηριάσθων.
 μέγ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνω ἐν ἀρούρη,
 ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ Ἰσθς,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλλεες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆλουν ἀλλήλων ἄμφι στήθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῶ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλλεες αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥστε ταλάντα γυνὴ χερυνήτις ἀληθῆς,
 ἦτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Ἰσθ' μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.“ 441
 „Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἀρπύξας λαὸν φέρειν, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ καὶ δὴν ἄνερε δήμου ἀρίστῳ

δηλίδως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσεται,
 οἶοι νῦν βροτοί εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]
 ὥς δ' ὅτε ποιμήν ρεῖα φέρεי πόκον ἄρσενος οἶος 451
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπέλγει,
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν αἰείρας,
 αἱ ἥα πύλας εἰρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρνείας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰῶν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὐ διαβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανυρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἰσω
 βροθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ'
 ὀχῆες 460

ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἐσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρῳέσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὁμίλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνονται πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπερβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἄλλαστος ἐτύχθη.

no 123456789

2000

-12

11x 2020

19

32

2

2000

ΔΗΜΟΣΙΑ Β